

ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
ตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาโท
ของ
สมัคร ภูมิเขต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
มีนาคม 2551

ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
ตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
สมัคร ภูมิเขต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
มีนาคม 2551

สมัคร ภูมิเขต. (2551). ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์จุมพล ลัมพากวิวัฒน์, รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา และชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตร 4 ปี ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2549 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความพึงพอใจโดยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยพบว่า

- a. นิสิตระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.= 0.54)
- b. นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- c. นิสิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมไม่แตกต่างกัน
- d. นิสิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

SATISFACTION OF UNDERGRADUATE STUDENTS SRINAKHARINWIROT
UNIVERSITY TOWARD THE COMPULSORILY ACTIVITY

AN ABSTRACT
BY
SAMAK PHOOMKHET

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

March 2008

Samak Phoomkhet. (2008). *Satisfaction of Undergraduate Students Srinakharinwirot University toward The Compulsorily Activity*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Mr.Jumpol Lumpapiwat, Assoc. Prof. Dr.Arom Nawagarn.

The purpose of this research were to study the satisfaction of undergraduate students Srinakharinwirot University toward the compulsorily activity with variables of gender, major subject and level of study. The simple used in this research were 400 person of the undergraduate students for 4 studying of the registration at 2006 academic years. The research instrument for collecting questionnaire made by the researcher. The data was a rating scale, were analyzed using the program to find percentage, mean, standard deviation and hypothesis test by t-test, F-test and test for .05 statistically significantly by Scheffe's method.

The results of the research were as follows:

1. The satisfaction of undergraduate students Srinakharinwirot University toward the compulsorily activity to summarize were high level ($\bar{X} = 3.87$, S.D.= 0.54).
2. The satisfaction of undergraduate students Srinakharinwirot University toward the compulsorily activity who differ in gender to summarize at .05 statistically significant.
3. The satisfaction of undergraduate students Srinakharinwirot University toward the compulsorily activity who differ in major subject to summarize was no significant.
4. The satisfaction of undergraduate students Srinakharinwirot University toward the compulsorily activity who differ in level of study to summarize at .05 statistically significant.

ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
ตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
สมัคร ภูมิเขต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
มีนาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
ตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ
สมัคร ภูมิเขต

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(อาจารย์จุมพล ลัมพาภิวัฒน์)

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์)

.....กรรมการ
(อาจารย์จุมพล ลัมพาภิวัฒน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอนก หงษ์ทองคำ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์จุมพล ลัมพาภิวัฒน์, รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์ คณะกรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เอนก หงษ์ทองคำ กรรมการสอบ ปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงเนื้อหาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่าน รองศาสตราจารย์สุมาลี เหลืองสกุล, อาจารย์พิศวง มหาจันทร์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวิดี ฟิงโพธิ์ทอง และ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย ให้คำแนะนำ แก้ไขและปรับปรุงเครื่องมือจนมีคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่าง สมบูรณ์ และขอขอบคุณ คุณปรีดา อ้วนล้ำ (ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต) ที่กรุณาชี้แนะเพิ่มเติม ในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณท่านคณบดีคณะพลศึกษา และคณะกรรมการประจำคณะพลศึกษา ที่ได้ อนุมัติการลาและให้การสนับสนุนทุนการศึกษา และท่านรองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์ ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยในการศึกษาต่อ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาสหวิทยาการทุกท่านที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือใน การศึกษา อาจารย์ผู้สอนที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนผู้วิจัยมีความรู้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น ตลอดจน คณาจารย์และบุคลากรคณะพลศึกษา บุคลากรบัณฑิตวิทยาลัยทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้ กำลังใจในการศึกษาและดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณและระลึกถึง คุณพ่อผ่าย (ผู้ล่วงลับ) และคุณแม่สาย ภูมิเขต ผู้ให้ กำเนิดที่ได้เลี้ยงดูจนเติบโตใหญ่ อบรมสั่งสอนและสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอขอบคุณพี่-น้อง ญาติ มิตรทุกๆ คน ที่เป็นกำลังใจและคำจูงใจจนถึงวันแห่งความสำเร็จ และกำลังใจที่เป็นพลังสำคัญยิ่งใน การดิ้นรนต่อสู้จากคุณอัมพรรัตน์ และเด็กหญิงทหัยชนก ภูมิเขต ขอขอบคุณทุกกำลังใจจากเพื่อน ร่วมรุ่นการจัดการสหวิทยาการ รุ่น 4 ทุกคน

ประโยชน์หรือคุณค่าและความดีงามประการใดจากปริญญานิพนธ์นี้ อันพึงมีแก่ผู้อ่าน และผู้สนใจทั่วไป ผู้วิจัยขอน้อมนำเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา-มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มี พระคุณทุกท่าน

สมัคร ภูมิเขต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
องค์ประกอบของนันทนาการ.....	7
องค์ประกอบเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	13
ความหมายและความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ/นักศึกษา.....	17
วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ/นักศึกษา.....	20
บทบาทหน้าที่และภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา.....	21
บทบาทหน้าที่และภารกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	23
กิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	28
งานวิจัยในประเทศไทย.....	29
สรุปกิจกรรมนันทนาการกับกิจกรรมนันทนาการ.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	61
บทย่อ.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผล.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	73
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	74
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	80
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	90

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 การเกิด “ความพอใจ” ของบุคคล.....	15

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรทั้งหมดตามสาขาวิชา คณะวิชาและชั้นปี.....	38
2 ผลการจับฉลากหาคณะวิชาที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างตัวแทนในแต่ละสาขาวิชา.....	39
3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรเพศ สาขาวิชาและ ชั้นปีที่ศึกษา.....	43
4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400).....	44
5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400).....	45
6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านชุมชนและสังคม จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400).....	46
7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านนันทนาการ จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400).....	47
8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการจัดกิจกรรม จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400).....	48
9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมทุกด้าน (n = 400).....	49
10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	50
11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	51
12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	52
13 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	53
14 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ จำแนกตาม สาขาวิชา.....	54

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	55
16 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	56
17 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ จำแนกตาม ชั้นปีที่ศึกษา.....	57
18 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านชุมชนและสังคม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	57
19 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านนันทนาการ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	58
20 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านการจัดกิจกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	58
21 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	59

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งหากบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีความพร้อมในทุกด้านดังกล่าวแล้ว ย่อมหมายถึงการเป็นผู้ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีอันเป็นที่หมายปองของบุคคลทั่วไป ซึ่งการที่บุคคลมีสมรรถภาพทางกายและทางใจสมบูรณ์พร้อมเช่นนั้นแล้ว ย่อมจะเป็นพื้นฐานไปสู่การมีครอบครัวที่ดี สังคมที่ดีและส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าและรุ่งเรืองของประเทศ ดังนั้น ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ดังที่ปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และต่อเนื่องถึงฉบับที่ 9 ที่ได้เน้นในการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางกายและทางใจเพื่อเป็นรากฐานสู่การพัฒนาและนำความเจริญมาสู่สังคมและประเทศชาติ

คุณค่าของกิจกรรมนันทนาการมีอยู่หลากหลายรูปแบบตามที่แต่ละหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จัดขึ้นตามความเหมาะสมของบริบทสังคมที่มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งมีอยู่หลายด้านกว้าง ๆ (สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ. 2547: 35) คือ

1. คุณค่าด้านจิตวิทยา กิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่ป้องกันบุคคลที่ป่วยทางด้านจิตใจและยังใช้ในด้านกาฟื้นฟูให้จิตใจกลับคืนสภาพเดิมได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้แล้วปัญหาอื่นที่ทำให้ทุกคนเกิดความคับข้องใจหรือเกิดความวิตกกังวลจะถูกกลืนไปได้เมื่อบุคคลนั้นได้มาเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม กิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่มหรือคณะจะให้ผลต่อทางด้านจิตใจมาก โดยเฉพาะกิจกรรมด้านเกมและกีฬา

2. คุณค่าด้านร่างกาย กิจกรรมนันทนาการประเภทเกมและกีฬาจะช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้กับผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี ทำให้ร่างกายได้รับการพัฒนาทุกส่วน ส่งเสริมการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของระบบในร่างกาย โดยเฉพาะระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบกล้ามเนื้อและระบบขับถ่ายของเสีย เมื่อร่างกายแข็งแรงก็จะมีผลให้สามารถประกอบภารกิจประจำวันได้ดียิ่งขึ้น

3. คุณค่าด้านสังคม กิจกรรมนันทนาการเปิดโอกาสให้บุคคลที่เข้าร่วมมีการทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน มีการติดต่อประสานงานเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จึงเป็นการส่งเสริมให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่น

คุณค่าจากกิจกรรมนันทนาการ นอกจากจะเกิดขึ้นโดยตรงแก่ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละชุมชนและสังคมต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ปัจจุบันในทางการศึกษาก็ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองสู่การเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคม ดังจะเห็นได้จากการที่สถาบันการศึกษาต่างๆ ได้มีการบรรจุกิจกรรมนันทนาการ

ทั้งที่เป็นโครงสร้างในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากมาย โดยกำหนดเป็นกิจกรรมนิสิต/นักศึกษาของแต่ละสถาบัน ที่ระบุให้ผู้เรียนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมตามที่กำหนดไว้จึงจะสำเร็จการศึกษาโดยสมบูรณ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐ ก็ได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพนิสิตและคุณภาพบัณฑิต ดังจะเห็นได้จากการกำหนดยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัยของคณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2547: 12) ที่ได้กำหนดโครงสร้างยุทธศาสตร์ที่จะใช้เป็นพลังในการขับเคลื่อนและพัฒนการบริหารไว้ 9 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม ยุทธศาสตร์การสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพนิสิต ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อสังคม ยุทธศาสตร์การบริหารระบบและบุคลากร ยุทธศาสตร์การพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน และยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งในยุทธศาสตร์การพัฒนา ศักยภาพนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีเป้าหมายเพื่อจัดระบบและสร้างบรรยากาศที่ทำให้ นิสิตมีการเรียนรู้ที่เป็นวิถีชีวิต การเรียนรู้ของนิสิตจึงต้องอาศัยกิจกรรมที่ผสมผสาน สัมพันธ์ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน ในชุมชน งานกิจกรรมนิสิตจะต้องมีเป้าหมายเพื่อสร้างกระบวนการคิด และกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ โดยสามารถสร้างดุลยภาพระหว่างการมีจุดยืนทางความคิดของตนเอง กับการยอมรับความต่างหรือความหลากหลายทางความคิดได้ นิสิตต้องได้รับการเรียนรู้ที่จะเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีจิตสำนึกสาธารณะ มีความกล้าหาญทางจริยธรรมและมีอุดมการณ์ที่จะทำงานและเสียสละให้กับส่วนรวม มีความเข้าใจและพร้อมที่จะเรียนรู้ร่วมกับสังคมและชุมชน งานกิจกรรมนิสิตต้องเป็นงานหลักสำคัญด้านหนึ่งของมหาวิทยาลัย (คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2547: 21)

กิจกรรมนิสิตที่ได้กำหนดไว้เพื่อพัฒนาศักยภาพนิสิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดกิจกรรมที่นิสิตระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปีขึ้นไป จะต้องเข้าร่วมใน 3 กลุ่ม ไม่น้อยกว่า 7 กิจกรรม ตามประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2543 (กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2546: 25 - 27) ประกอบด้วย

1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย/คณะ นิสิตต้องปฏิบัติกิจกรรมในงานปฐมนิเทศ พิธีไหว้ครู และเลือกกิจกรรมอื่นอีกไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม เช่น วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พิธีพระราชทานปริญญาบัตร กีฬามหาวิทยาลัยฯ ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม รวมเป็น 4 กิจกรรม

2. กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ/จริยธรรม/ศิลปวัฒนธรรม/ศาสนา/ส่งเสริมสำนึกความเป็นไทย/โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องโรคเอดส์/โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม การบริจาคโลหิต และกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ ฯลฯ เลือกปฏิบัติไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม

3. กิจกรรมโดยองค์กรนิสิต (สภานิสิต องค์การนิสิต สโมสรนิสิตและชมรม) หรือองค์กรต่างๆ โดยเลือกปฏิบัติไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม

กลุ่มกิจกรรมและจำนวนกิจกรรมตามที่กำหนดไว้นี้ มีความหลากหลายและครอบคลุม ขอบข่ายของกิจกรรมนั้นเน้นการครบถ้วน ที่จะสามารถเสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมวิชาการประกอบการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาในแต่ละสาขาวิชา แต่ทั้งนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นไปในรูปแบบบังคับให้นิสิตจะต้องเข้าร่วมให้ครบตามกลุ่มและจำนวน จึงจะ สำเร็จการศึกษา ดังนั้น ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตจึงอาจเป็นไปด้วยความสมัครใจหรือจำยอม เพราะธรรมชาติการเรียนของนิสิตแต่ละคณะ แต่ละสาขานั้นมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น ด้านเนื้อหาวิชา วัฒนธรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของรุ่นพี่ หรือแม้กระทั่งบุคลิกภาพส่วนตัวของนิสิต แต่ละคน จึงอาจทำให้กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้นิสิตต้องเข้าร่วมนั้นไม่สอดคล้องกับ ความต้องการที่แท้จริง หรือไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ว่าผู้ที่ผ่านกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย กำหนดไว้แล้วนั้น จะเป็นบัณฑิตในอุดมคติที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติในอนาคต

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยจึงสนใจที่จะศึกษาความ พึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2549 เพื่อทราบถึงระดับความ พึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม และผลการวิจัยดังกล่าวยังจะได้เป็นประโยชน์ต่อคณะ สถาบัน สำนักและมหาวิทยาลัย ในการนำไปปรับปรุงรูปแบบและพัฒนากิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับ ความต้องการที่เหมาะสมของนิสิต เพื่อให้เกิดผลในทางการพัฒนาศักยภาพนิสิตสู่การเป็นบัณฑิต ในอุดมคติที่พึงประสงค์ของสังคมและประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตาม หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ สาขาวิชาและชั้นปีที่ ศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะทำให้ทราบความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อ การศึกษาและการพัฒนานิสิต และเป็นประโยชน์ต่อคณะ สถาบัน สำนักและมหาวิทยาลัยในการ จัดการเรียนการสอน การนำไปปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบ เนื้อหาของกิจกรรมให้สอดคล้องและ เกิดประโยชน์ต่อนิสิตอย่างแท้จริง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2549 โดยไม่นับรวมนิสิตโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น จำนวนทั้งสิ้น 11,012 คน (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2549: 1)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2549 โดยการเทียบตารางหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545: 128) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บตัวอย่าง จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. เพศ
2. สาขาวิชา
3. ชั้นปีที่ศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม 5 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน
3. ด้านชุมชนและสังคม
4. ด้านนันทนาการ
5. ด้านการจัดกิจกรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกหรือลบของนิสิตที่เกิดจากการได้เข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยกำหนด และกิจกรรมที่นิสิตเลือก ตามข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้อย่างน้อย 7 กิจกรรม โดยแบ่งเป็นความพึงพอใจ 5 ด้าน คือ

1.1 ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ หมายถึง การมีทักษะ ความรู้ความเข้าใจหรือคุณค่าทางวิชาการจากการเข้าร่วมกิจกรรม ที่นิสิตสามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับความรู้ทางทฤษฎีที่ได้จากการเรียนในห้องเรียนเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้เพิ่มมากขึ้น

1.2 ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน หมายถึง การได้รับประสบการณ์ประโยชน์และคุณค่าจากกิจกรรมที่เข้าร่วม ทำให้นิสิตมีความเข้าใจและรู้ซึ่งถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่น มีการประสานงานและอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

1.3 ด้านชุมชนและสังคม หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทำให้นิสิตมีความเข้าใจบริบทของชุมชนและสังคม ซึ่งเป็นแนวทางในการนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชนและสังคมได้ตามประสงค์แห่งบัณฑิตในอุดมคติ

1.4 ด้านนันทนาการ หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทำให้นิสิตได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีความสุขสดชื่น มีอารมณ์แจ่มใสมากขึ้นหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น

1.5 ด้านการจัดกิจกรรม หมายถึง กระบวนการจัดการ การดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดให้นิสิตเข้าร่วมมีความเหมาะสม มีการอำนวยความสะดวกและจัดกิจกรรมที่ให้นิสิตได้รับประโยชน์จากกิจกรรมได้อย่างแท้จริง

2. นิสิตระดับปริญญาตรี หมายถึง ผู้ลงทะเบียนเรียนในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ปีการศึกษา 2549 ใน 3 กลุ่มสาขาวิชาตามข้อ 4 ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4

3. กิจกรรมนิสิต หมายถึง กิจกรรมที่นิสิตระดับปริญญาตรีทุกคนจะต้องเข้าร่วมตามประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2543 ใน 3 กลุ่ม ไม่น้อยกว่า 7 กิจกรรม ประกอบด้วย

3.1 กิจกรรมมหาวิทยาลัย/คณะ หมายถึง กิจกรรมในงานปฐมนิเทศ พิธีไหว้ครู และเลือกกิจกรรมอื่นอีกไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม เช่น วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กีฬามหาวิทยาลัยฯ ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม รวมเป็น 4 กิจกรรม

3.2 กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ/จริยธรรม/ศิลปวัฒนธรรม/ศาสนา/ส่งเสริมสำนึกความเป็นไทย/โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องโรคเอดส์/โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม การบริจาคโลหิต และกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ ฯลฯ โดยให้นิสิตเลือกปฏิบัติไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม

3.3 กิจกรรมโดยองค์กรนิสิต (สภานิสิต องค์การนิสิต สโมสรนิสิตและชมรม) หรือองค์กรต่าง ๆ โดยเลือกเข้าร่วมปฏิบัติไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม

4. สาขาวิชา หมายถึง การจัดกลุ่มคณะวิชาที่นิสิตศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 ประกอบด้วยคณะในสาขาวิชาต่าง ๆ 3 สาขาวิชา ดังนี้

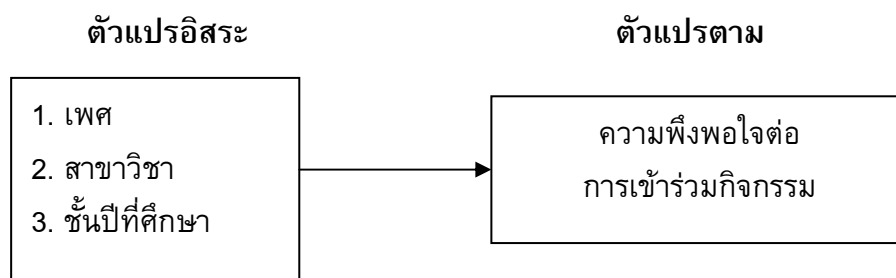
4.1 สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์

4.2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะพลศึกษา

4.3 สาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์

5. **ชั้นปี** หมายถึง ระดับชั้นขณะที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2549 เฉพาะระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแตกต่างกัน
2. นิสิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแตกต่างกัน
3. นิสิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่างชั้นปี มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. องค์ประกอบของนันทนาการ
2. องค์ประกอบเกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. ความหมายและความสำคัญของกิจกรรมนิต/นักศึกษา
4. วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิต/นักศึกษา
5. บทบาทหน้าที่และภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา
6. บทบาทหน้าที่และภารกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. กิจกรรมนิตตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศไทย

องค์ประกอบของนันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ

คำว่า “นันทนาการ” เป็นคำมาจากคำเดิมว่า “สันนนาการ” โดย พระยาอนุนามราชชน หรือ เสฐียร โกเศศ ได้บัญญัติไว้เมื่อปี พ.ศ. 2507 ตรงกับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า "Recreation" และได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของ “นันทนาการ” ไว้อีกหลากหลายซึ่งสรุปพอเป็นสังเขปได้ดังนี้

ซูชีพ เยาวพัฒน์ (2543: 21) ให้ความหมายของนันทนาการว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่คนเราใช้เวลาว่างจากภารกิจงานประจำโดยเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และกิจกรรมที่ต้องไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและกฎหมายบ้านเมืองเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนา หรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จนรู้สึกมีความสุขกลับคืนมาสู่สภาวะปกติ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2549: ออนไลน์) ได้สรุปความหมายของนันทนาการไว้ในหลายความหมาย ดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้ชีวิตสดชื่น โดยการเสริมสร้างพลังงานขึ้นใหม่ หลังจากที่ใช้ร่างกายใช้พลังงานแล้วเกิดเป็นความเหนื่อยเมื่อยล้าทางร่างกาย จิตใจและทางสมอง เมื่อบุคคลเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจะช่วยขจัด หรือผ่อนคลายความเหนื่อยเมื่อยล้าทางด้านร่างกายและ

จิตใจ ในความหมายนี้ นันทนาการจึงเป็นการตอบสนองความต้องการทางกายและจิตใจของบุคคลได้อย่างแท้จริง

2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรม (Activities) ต่างๆ ที่บุคคลเข้าร่วมในช่วงเวลาว่าง โดยไม่มีการบังคับหรือเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ มีผลก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนานหรือความสุขสงบ และกิจกรรมนั้นๆ จะต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น กิจกรรมศิลปหัตถกรรม การอ่าน-เขียน กิจกรรมอาสาสมัคร ศิลปวัฒนธรรม งานอดิเรก เกม กีฬา การละคร ดนตรี กิจกรรมเข้าจังหวะ และนันทนาการกลางแจ้งนอกเมือง

3. นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ (Process) หรือประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการในช่วงเวลาว่างเป็นสื่อ ก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคล

4. นันทนาการ หมายถึง เป็นสถาบันทางสังคมหรือแหล่งศูนย์กลางของสังคม เพื่อให้บุคคล หรือสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแล้วก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางร่างกายและพัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม ซึ่งโดยปกติรัฐมีหน้าที่จัดแหล่งนันทนาการในรูปแบบต่างๆ เช่น สวนสาธารณะในเมือง สวนหย่อม ศูนย์เยาวชน ห้องสมุดสำหรับประชาชน ดนตรีสำหรับประชาชน วนอุทยาน และอุทยานแห่งชาติ

กรณีการ์ ไวยสุธา (2549: 7-8) ได้สรุปความหมายว่า นันทนาการ คือ กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจและสมัครใจที่จะกระทำ ก่อให้เกิดความสนุกสนานและผ่อนคลายจากสภาวะความเครียด และก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม โดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย ประเพณีและวัฒนธรรม

จิรนน สีสม (2549: 10) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลกระทำด้วยความสมัครใจและความพอใจเพื่อพักผ่อนยามว่างและมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนานบันเทิงใจ มิใช่เพื่อเป็นอาชีพหรือเป็นงานที่ทำอยู่เป็นปกติ เป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และช่วยให้เกิดความสร้างสรรค์

ซึ่งจากความหมายที่กล่าวถึงข้างต้นสรุปได้ว่า นันทนาการ คือ เครื่องมือสำหรับใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยใช้กิจกรรมเป็นตัวเชื่อมให้เกิดผลเพื่อให้มนุษย์มีพลังกายพลังใจขึ้นมาใหม่หลังจากที่ประสบกับความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าและภาวะความเครียดจากภารกิจต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

จุดมุ่งหมายของกิจกรรมนันทนาการ

1. เพื่อพัฒนาอารมณ์ กิจกรรมนันทนาการเป็นกระบวนการเสริมสร้างและพัฒนาอารมณ์ของบุคคลและชุมชน โดยอาศัยกิจกรรมต่างๆ เป็นสื่อกลางในช่วงเวลาว่าง หรือเวลาอิสระ การเข้าร่วมกิจกรรมต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ และกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ สามารถก่อให้เกิดความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน

2. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ กิจกรรมนันทนาการ ช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ให้แก่ผู้ร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะความหลากหลายกิจกรรม เช่น การท่องเที่ยว ทักษะศึกษา การเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ในสถานที่และทรัพยากรท่องเที่ยว ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และพื้นฐานเดิมของบุคคลหรือชุมชน

3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ หรือกิจกรรมบางอย่างที่เคยเข้าร่วมมาแล้ว แต่ผู้เข้าร่วมอยากสร้างความประทับใจ หรือความทรงจำเดิม ก็จะเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ทั้งสิ้น

4. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม กิจกรรมนันทนาการจะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลและชุมชน ฝึกให้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนด้วยความสนใจและสมัครใจ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม รู้จักสิทธิและหน้าที่ ตลอดจนความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นในฐานะองค์กรของสังคม

5. เพื่อส่งเสริมการแสดงออก กิจกรรมนันทนาการหลายประเภทเป็นการส่งเสริมให้บุคคลได้แสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด สร้างสรรค์ การระบายอารมณ์ การเลียนแบบสถานการณ์หรือพฤติกรรมต่างๆ ทำให้สามารถเรียนรู้และรู้จักตนเองมากขึ้น สร้างความมั่นใจ ความเข้าใจและการควบคุมตนเอง

6. เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาอารมณ์ สุขภาพ ความสามารถของบุคคล สุขภาพและสมรรถภาพทางกายและจิตใจ ความสมดุลทางกายและจิต สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ของสังคมทุกเพศและวัย นอกจากนี้ ยังช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มประชากรทุกกลุ่มด้วย

7. เพื่อส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติ กิจกรรมนันทนาการจะช่วยส่งเสริมพฤติกรรม และพัฒนาความเจริญงอกงามของบุคคลทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจของคนทุกคนทุกเพศ ทุกวัย ตามความสนใจและความต้องการของบุคคล เช่น การจัดกิจกรรมนันทนาการนานาชาติ คือ มหกรรมกีฬาโอลิมปิก ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีและมิตรภาพของมวลมนุษยชาติ

8. เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี กิจกรรมนันทนาการเป็นการให้การศึกษาแก่เยาวชน ในด้านการช่วยเหลือตนเอง รู้จักสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัยและการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มและสังคมได้เป็นอย่างดี เป็นการพัฒนามาบทบาทของการเป็นพลเมืองดี ไม่เห็นแก่ตัวช่วยเหลือสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญส่งผลให้สังคมอบอุ่นและเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต

ความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ

ความสำคัญของนันทนาการในสังคมยุคปัจจุบันประกอบไปด้วยกันหลายด้าน ซึ่งทุกๆ คนควรจะทำความเข้าใจว่า นันทนาการจะสมบูรณ์ได้ต้องอาศัยองค์ประกอบด้านอื่น ๆ มาช่วยกัน ทั้งด้านของแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ นโยบายของประเทศ การจัดโปรแกรม การร่วมกันแก้ปัญหา โดยจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลและของสังคม

อีกด้วย ตัวอย่างความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการอาจจะมองได้ในรูปของจำนวนประชาชนที่เข้าไปร่วมกิจกรรมด้านกีฬา การออกกำลังกายและการละเล่นต่าง ๆ ในสวนสาธารณะ ดูโทรทัศน์ หรือจัดกิจกรรมในบ้าน เป็นต้น (สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. 2547: 35)

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2549: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการไว้ว่า มีความสำคัญต่อชีวิตมากมาย คนเราต้องมื่อนันทนาการตลอดเวลา ตั้งแต่แรกเกิด จนถึงช่วงสุดท้ายของชีวิต จะทำให้คนเรามีความสุข คลายเครียด อายุยืนและสามารถจัดนันทนาการได้ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัว ชุมชน โรงเรียน โรงพยาบาล บริษัท โรงงาน หรือหน่วยงานต่างๆ

1. ครอบครัว กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อสำคัญที่จะช่วยสร้างบรรยากาศให้เกิดความรักความอบอุ่นและสร้างสัมพันธภาพที่ดีให้สมาชิกภายในครอบครัวได้เป็นอย่างดี และช่วยลดปัญหาการใช้เวลาว่างที่ไม่เกิดประโยชน์ ให้กลายเป็นประโยชน์สูงสุด

2. ชุมชน นันทนาการจะช่วยพัฒนาชุมชนให้มีความสมบูรณ์หลายๆ ด้าน คือ

2.1 ช่วยสร้างคนให้เป็นสมาชิกที่ดี มีเหตุผล เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน มีความขยันขันแข็ง ทั้งนี้เพราะนันทนาการนั้นจะต้องอาศัยกิจกรรมนันทนาการเข้าช่วยในการเสริมสร้างสมาชิกที่ดีให้กับชุมชน เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ จะช่วยให้สมาชิกในสังคมรู้จักการเสียสละ และช่วยเหลือผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

2.2 ช่วยลดปัญหาอาชญากรรม การปล่อยปละละเลยกลุ่มวัยรุ่นที่มีเวลาว่างมากเกินไป จนทำให้เขาหันไปหาอบายมุข และประพฤติตัวไม่ดี จนก่ออาชญากรรมได้ในที่สุด ดังนั้น หากชุมชนสามารถดำเนินกิจกรรมนันทนาการให้กับกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ได้ ก็จะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมได้อีกวิธีหนึ่ง

2.3 ช่วยทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะว่ากิจกรรมนันทนาการจะครอบคลุมไปจนถึงเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมให้สวยงาม ป้องกันปัญหามลภาวะได้อีกทางหนึ่ง เช่น การจัดสวนหย่อมที่ดีหรือการจัดสวนไม้ดอกไม้ประดับ ก็จะช่วยรักษาสมดุลทางธรรมชาติได้เป็นอย่างดี

3. ประชากรในสังคม กิจกรรมนันทนาการจะเป็นสื่อและส่งเสริมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

4. ประเทศชาติ กิจกรรมนันทนาการนับว่ามีบทบาทต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก เพราะกิจกรรมนันทนาการนั้น จะช่วยสร้างประชากรให้มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ลดปัญหาค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ลดปัญหาอาชญากรรม ทำให้ประเทศชาติมีความสงบสุข

ขอบข่ายของกิจกรรมนันทนาการ

นันทนาการเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการนำกิจกรรมไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในยามว่าง และมีความพึงพอใจ สุขใจ สามารถแบ่งกิจกรรมออกได้ ดังนี้ (สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. 2547: 45 - 54)

1. กิจกรรมนันทนาการศิลปหัตถกรรม (Art and Craft) หมายถึง การประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วยมือหรืองานศิลปะต่าง ๆ ที่ทำขึ้นด้วยมือ ดังนั้น จึงเป็นกิจกรรมเสริมทักษะความสามารถในการใช้มือสร้างงานฝีมือให้แก่ชุมชน เพื่อพัฒนาอารมณ์สังคมและสติปัญญา

2. กิจกรรมนันทนาการเกมและกีฬา (Game and Sport) เกมและกีฬาเป็นกิจกรรมที่ต้องการความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการเคลื่อนไหว สติปัญญา ความทนทานและพลังกำลังของร่างกายในการประกอบกิจกรรม ซึ่งบางกิจกรรมจะมีการใช้อุปกรณ์ประกอบ โดยมากมักจะจัดกิจกรรมประเภทนี้ในสถานที่ที่เป็นบริเวณกว้าง เช่น สนามหญ้า โรงยิมเนเซียม สระว่ายน้ำ ลานกว้าง เป็นต้นในการเล่นหรือการแข่งขันก็จะมีกฎ กติกาในการเล่นเพื่อให้เกิดการแข่งขันที่เสมอภาค สนุกสนาน ตื่นเต้นและท้าทายความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งยังมีหลากหลายกิจกรรมสามารถเลือกเข้าร่วมได้เหมาะสมทั้งวัยเด็ก ผู้ใหญ่ วัยสูงอายุ หญิง ชาย รวมทั้งคนพิการ ดังนั้นกิจกรรมประเภทนี้จึงได้รับความนิยมสูง สำหรับกิจกรรมประเภทเกมมีรูปแบบที่หลากหลายทั้งที่นิยมเล่นในท้องถิ่นชนบทจนกระทั่งเกมสร้างสรรค์ เกมคอมพิวเตอร์ เช่น เกมเบ็ดเตล็ด เกมนำไปสู่กีฬาใหญ่ เกมประกวด ฯลฯ

3. กิจกรรมนันทนาการงานอดิเรก (Hobby) จัดเป็นกิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณค่าชีวิตมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็ก เยาวชน วัยหนุ่มสาวและวัยผู้สูงอายุ เป็นการส่งเสริมการสร้างประสบการณ์ชีวิตเป็นการบำบัดทางกายและจิตใจ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล สังคม โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ งานอดิเรกประเภทสะสม ประเภทสร้างสรรค์ ประเภทงานปฏิบัติ และประเภทศึกษาหาความรู้

4. กิจกรรมนันทนาการดนตรีและการร้องเพลง (Music and Singing) เป็นเครื่องชี้ถึงคุณค่าความสำคัญของชีวิตมนุษย์ ดนตรีจัดเป็นการสื่อสารและถ่ายทอดความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้เล่นและผู้ฟัง แต่เดิมเป็นการเลียนเสียงจากธรรมชาติ เช่น เสียงใบไม้ เสียงสัตว์ ต่อมาได้ดัดแปลงเสียงต่าง ๆ มาประกอบภาษาเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกซาบซึ้งในลักษณะของความสมหวังหรือผิดหวัง ซึ่งกลายเป็นเสียงร้องและเมื่อมีการนำเอาวัสดุอุปกรณ์ทั้งจากธรรมชาติและจากการประดิษฐ์ขึ้นมาใช้ประกอบจึงทำให้เกิดเสียงตามจินตนาการ ทำให้การดนตรีเริ่มมีเสียงตามลำดับบันไดเสียงเกิดเป็นเพลงต่าง ๆ กิจกรรมนันทนาการดนตรีและการร้องเพลง ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความผ่อนคลายและมีความสุข

5. กิจกรรมนันทนาการการเต้นรำ การฟ้อนรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ (Dance and Rhythmic Activity) เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะดนตรีที่มีมาแต่โบราณจุดประสงค์เพื่อความสนุกสนาน ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ แสดงออกถึงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมและส่งเสริมการฝึกทักษะการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน

6. กิจกรรมนันทนาการการแสดงละครและภาพยนตร์ (Drama) เป็นกิจกรรมการแสดงออก เป็นการระบายอารมณ์หรือกิจกรรมของชีวิตประจำวัน การสร้างความรู้สึก การแสดงออกแห่งตน นันทนาการละครเกิดได้หลายวิธี เช่น เกิดจากการแสดงพิธีการศาสนา การฝันหรือจินตนาการที่ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์สุข สนุกสนาน

7. กิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ (Outdoor Activity) เป็นกิจกรรมหลากหลายที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีโอกาสใกล้ชิดธรรมชาติ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของบุคคลและสังคม แหล่งนันทนาการประเภทนี้ ได้แก่ สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ฟาร์ม ค่ายพักแรม สวนสัตว์ ทะเล หรือศูนย์ชุมชนที่นอกเหนือจากสภาพแวดล้อมในบ้านหรือในห้องเรียน

8. กิจกรรมนันทนาการการเขียนและการพูด (Communication Activity) จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถและสามารถจัดได้ทุกระดับวัยและเพศ เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน การแสดงออกแห่งตนอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดการพัฒนาจินตนาการ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมแบบประหยัดได้และเป็นกิจกรรมที่เก่าแก่ของมนุษยชาติ กิจกรรมนันทนาการประเภทนี้ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การพูด

9. กิจกรรมนันทนาการทางสังคม (Social Activity) เป็นกิจกรรมที่เป็นกีฬาในสังคมของมนุษย์ในวาระและโอกาสต่าง ๆ กัน เป็นการส่งเสริมคุณค่าของสังคมประชาธิปไตย ช่วยพัฒนาคุณภาพของสังคม เช่น การจัดเลี้ยงในบางครั้งคราวเพื่อความสนุกสนาน มีการร้องเพลง มีการเล่นเกมต่าง ๆ กิจกรรมในครอบครัว กิจกรรมในสังคมใหญ่ เช่น งานปาร์ตี้ งานเต้นรำ การประชุมพบปะสังสรรค์ต่าง ๆ เป็นต้น

10. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ (Special Activity) หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นในโอกาสเทศกาลพิเศษ อาจเป็นกิจกรรมการเล่นตามความสนใจของคนในหมู่บ้านหรือชุมชนนั้น ๆ มีการจัดเตรียมอาคารสถานที่เพื่อเปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้มาร่วมกิจกรรมกัน เปิดโอกาสให้บุคคลได้รู้จักสมาชิกใหม่ สร้างมนุษยสัมพันธ์ ร่วมกันทำงานเป็นทีม การจัดงานวันสงกรานต์ วันลอยกระทง ฯลฯ รวมทั้งกิจกรรมวันพิเศษของบุคคลในครอบครัว เช่น วันเกิด วันครบรอบแต่งงาน เป็นต้น

11. กิจกรรมนันทนาการอาสาสมัคร (Volunteer Activity) หมายถึง การอาสาสมัครเข้าไปช่วยเหลืองานสังคมหรือองค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ในยามว่าง โดยไม่หวังผลตอบแทน เป็นกิจกรรมอาสาสมัครที่ส่งเสริมในเรื่องจิตใจของบุคคลและสังคม อาสาสมัครเป็นการให้บริการโดยปราศจากสินจ้างรางวัล เป็นการเสริมทักษะและคุณภาพชีวิต การให้บริการอาสาสมัครเป็นการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติโดยอาศัยแรงงาน ความร่วมมือของคน กลุ่ม หน่วยงานเอกชน ชุมชนและองค์กรธุรกิจการค้าที่จะต้องจัดบริการชุมชน กิจกรรมนันทนาการอาสาสมัคร เช่น การอาสาพัฒนาชุมชน วัด โรงเรียนต่างๆ เป็นต้น การดำเนินงานขององค์กรสาธารณะประโยชน์ต่าง ๆ

สรุป ขอบข่ายของกิจกรรมนั้นหนทางการข้างต้น มีความครอบคลุมกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งในส่วนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ที่จะได้รับประโยชน์โดยตรงต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา และในส่วนของชุมชนและสังคม ที่จะได้รับประโยชน์จากผลของกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ร่วมกันสร้างสรรค์ขึ้น เช่น กิจกรรมนั้นหนการพิเศษ กิจกรรมนั้นหนการอาสาสมัคร เป็นต้น

องค์ประกอบเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรมไทยฉบับใหม่ (เรียรัชย์ เอี่ยมวรเมธ. 2544: 750, 769) ได้ให้ความหมายของคำว่า “พอใจ” และ “พึงใจ” ไว้ดังนี้

“พอใจ” หมายถึง ชอบใจ, สมใจ, จุใจ เช่น ทุกคนพอใจในผลงานของเขามาก, ทั้งสองฝ่ายมีความพอใจต่อผลของการเจรจา

“พึงใจ” หมายถึง ชอบใจ, พอใจ เช่น ทุกคนพึงใจในงานของเขา, ผมรู้สึกพึงใจพอสมควรที่พวกคุณประสบผลสำเร็จเบื้องต้น, คำตอบของพวกเขาเป็นที่น่าพึงใจมาก, คุณรู้สึกพึงพอใจต่อคำตอบของผมไหม

ความพึงพอใจ (Satisfaction) มีความหมายที่มีผู้นิยามไว้หลายความหมาย ซึ่งพอจะสรุปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ได้ ดังนี้

มอร์ส (Morse.1958: 55) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง สิ่งใดก็ตาม ที่สามารถลดความตึงเครียดของมนุษย์ให้น้อยลง และความตึงเครียดเหล่านั้นเป็นผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์ต้องการมากก็จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้อง เมื่อใดความต้องการได้รับการตอบสนอง ความตึงเครียดก็จะน้อยลงหรือหมดไปทำให้เกิดความพึงพอใจ

วูม (Vroom. 1964: 99) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะคำทั้งสองคำนี้ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น ๆ และทศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

ล๊อค (Locke. 1976: 130) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่อยู่ในสภาวะของอารมณ์ในลักษณะเชิงบวก ซึ่งเป็นผลมาจากการที่บุคคลผู้นั้นได้รับจากการทำงาน หรือได้ประสบการณ์จากงานที่เขาทำ

โพลเวลล์ (Powell. 1983 : 17-18) ได้นิยามความพึงพอใจ คือ ความสุข จะเกิดขึ้นหากความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองจนเกิดความสมดุล เมื่อบุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี ดังนั้น ความพึงพอใจคือสภาพอารมณ์ ความรู้สึกด้านบวกของบุคคล

โวลแมน (Wolman. 1989: 283) กล่าวว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง สภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอึดเอมใจ เมื่อความต้องการหรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนอง

เชลลี (สมัย เจริญช่าง. 2540: 20; อ้างอิงจาก Shelly. 1975) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนั้นจะเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ ความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับและความสุขนี้สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่ซับซ้อนและความสุขนี้มีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

จันทร์เพ็ญ ตูเทศานันท์ (2542: 47) กล่าวว่า ทักษะคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทักษะคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทักษะคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจในสิ่งนั้นๆ และสรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพอใจ คือ ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อประสบผลสำเร็จตามความคาดหวัง ความต้องการจากแรงจูงใจ

เวนเดลล์ (ปรีชา หมั่นคง. 2547: 10; อ้างอิงจาก Wendell. 1988: 106-107) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความปรารถนาหรือความตั้งใจของบุคคลหรือผลรวมของทักษะคติของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงาน โดยทักษะคตินั้นเป็นผลมาจากงานและปัจจัยแวดล้อม เช่น ค่าจ้าง สถานภาพ โอกาสก้าวหน้า การทำงาน การยอมรับนับถือ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อร่วมงานและความเหมาะสมของปริมาณงาน โดยการใช้ความสามารถที่ตนมีอยู่ทำให้สิ่งที่ตนเองต้องการนั้นปรากฏออกมา ซึ่งความพึงพอใจอาจเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำหลายอย่างพร้อม ๆ กันหรือเกิดจากสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นสิ่งที่แต่ละบุคคลแสดงออกเพื่องานที่ตนทำอยู่

มุลินส์ (ประมุข เจียมสถิตย์. 2547: 7; อ้างอิงจาก Mullins. 1985: 280) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลายๆ ด้าน เป็นสภาพภายในที่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เกิดจากมนุษย์จะมีแรงผลักดันบางประการในตัวบุคคลซึ่งเกิดจากการที่ตนเองพยายามจะบรรลุถึงเป้าหมายบางอย่าง เพื่อที่จะสนองตอบต่อความต้องการหรือความคาดหวังที่มีอยู่ และเมื่อบรรลุเป้าหมายนั้นแล้วจะเกิดความพอใจเป็นผลสะท้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้น เป็นกระบวนการหมุนเวียนต่อไปอีก ดังภาพประกอบ



ภาพประกอบ 2 : การเกิด “ความพอใจ” ของบุคคล

ที่มา : ประมุข เจียมสถิตย์. (2547). *ความพึงพอใจของท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอุทยานแห่งชาติบางสีดา จังหวัดสระแก้ว*. หน้า 7.

เชิดชัย ศรีรัตน์ (2548: 8-9) สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลที่มีต่อปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับ ซึ่งเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ความพึงพอใจในทางบวกจะทำให้บุคคลนั้นมีความรู้สึกดี ส่วนความพึงพอใจในทางลบซึ่งหมายถึงความไม่พึงพอใจก็จะมีผลในทางตรงกันข้ามทำให้ไม่มีความสุขต่อสิ่งที่ได้ประสบหรือได้รับจากสิ่งนั้น

ปิยะดา สีทองคำ (2549: 7) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุเป้าหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

ดังนั้น จากที่ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของ “ความพึงพอใจ” จากผู้รู้และนักวิชาการมากมายดังที่กล่าวถึงข้างต้น จึงพอสรุปความหมายของความพึงพอใจได้ว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากกิจกรรมหรือจากการบริการ หรือจากที่ความคาดหวังไว้ว่าจะได้รับจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการของตน ซึ่งการตอบสนองดังกล่าวมักจะคาดหวังไว้ว่าจะเกิดขึ้นในทางบวกและทำให้ผู้ที่ได้รับความพึงพอใจนั้นมีกายสุข ใจสุขและอารมณ์สุข และความพึงพอใจที่ได้รับจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จและตามเป้าหมายสูงสุดในภายภาคหน้า

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

แซนดรา (สิริพงศ์ สิริกุลสิงห์. 2546: 17-18; อ้างอิงจาก Sandra. 1977: 182-188) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถศึกษาได้ชัดเจนเมื่อแยกออกเป็นการตอบรับ (Response) และปฏิกิริยา (Reaction) ของมนุษย์ต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ปฏิกิริยาต่อสภาพแวดล้อม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพหรือสรีระ ซึ่งสามารถวัดได้ง่าย เช่น การเปลี่ยนแปลงทางอัตราการเต้นของหัวใจ อุณหภูมิของร่างกาย ฯลฯ ในขณะที่การตอบรับ หมายถึง การรับรู้ ทศนคติและพฤติกรรมที่

แสดงออกซึ่งรวมเรียกว่าการตอบรับทางสังคม-จิตวิทยา และพฤติกรรม (Social-Psychological and Behavioral Response) ปัจจัยต่าง ๆ ได้ทำให้เกิดการตอบรับในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีดังนี้

1. ลักษณะของบุคคลผู้ตอบรับสภาพแวดล้อม
2. ลักษณะทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำให้เกิดการตอบรับ
3. การรับรู้ของบุคคล
4. การประเมินสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น

ปัจจัย 2 ข้อแรก เป็นสิ่งที่ป้อนเข้าระบบโดยลักษณะของบุคคล รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ด้านประชากรศาสตร์ พื้นฐานทางสังคม เศรษฐกิจ ส่วนปัจจัย 2 ข้อหลัง เป็นผลที่ส่งออกมาจากระบบนี้ การที่บุคคลจะรับรู้สภาพแวดล้อมใด ๆ ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพและมาตรฐานของบุคคลนั้น การประเมินและความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบุคคลก็เกิดตามมาจากการรับรู้ พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลก็เกิดตามมาจากการรับรู้ การประเมินผล การแสดงออกนี้จะสะท้อนว่า บุคคลนั้นมีความพึงพอใจสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นหรือไม่

ทฤษฎีแสวงหาความพึงพอใจ (ปิยะดา สีทองคำ. 2549: 7; อ้างอิงจาก ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ. 2528: 156-157) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า บุคคลพอใจจะกระทำการสิ่งใด ๆ ที่ให้ความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำการสิ่งที่เขาจะได้รับความทุกข์หรือความลำบาก อาจแบ่งประเภทความพอใจกรณีนี้ได้ 3 ประเภท คือ

1. ความพึงพอใจด้านจิตวิทยา (Psychological hedonism) เป็นทฤษฎีของความพอใจว่า มนุษย์โดยธรรมชาติแล้วต้องแสวงหาความสุขส่วนตัว หรือหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ใด ๆ
2. ความพึงพอใจเกี่ยวกับตนเอง (Egoistical hedonism) เป็นทัศนะของความพึงพอใจว่า มนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขจะต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอไป
3. ความพึงพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (Ethical hedonism) ทฤษฎีนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ และจะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์นี้ผู้หนึ่งด้วย

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ กล่าวว่า คนถูกจูงใจให้กระทำความเนื่องมาจากการกระทำนั้นๆ จะทำให้คนได้รับความพึงพอใจ อารมณ์จึงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม

จากทฤษฎีความพึงพอใจที่ผู้รู้ได้กล่าวถึงไว้ข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่า มีองค์ประกอบหลายอย่างที่มีส่วนทำให้บุคคลได้รับความพึงพอใจ ได้แก่

1. ตนเอง คือ ผู้แสวงหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนต้องการ
2. ความคาดหวังที่กำหนดไว้เป็นเป้าหมายในการแสวงหาความพึงพอใจว่าจะเกิดขึ้นกับตนเอง
3. สภาพแวดล้อมซึ่งตนเองอาศัยหรือดำรงอยู่ในขณะที่แสวงหาสิ่งที่ต้องการ

4. ประสบการณ์ในการแสวงหาและการรับรู้สิ่งย้อนกลับว่า สิ่งนั้นคือสิ่งที่ตนเองต้องการและใช้สิ่งที่ทำให้ตนได้รับความพึงพอใจหรือไม่
5. ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร
6. ความสามารถในการแสวงหาหรือค้นหาช่องทางเพื่อจะไปถึงสิ่งที่ตนต้องการ
7. ความสามารถในการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์สิ่งย้อนกลับ
8. การยอมรับผลที่ได้รับจากการแสวงหาของตน ซึ่งอาจเป็นไปได้ในทางตรงกันข้ามกับที่คาดหวังไว้ และถ้าหากตนเองสามารถยอมรับได้ก็จะทำให้ได้รับความพึงพอใจในระดับหนึ่ง และสามารถนำผลลัพธ์ในครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการแสวงหาสิ่งที่ตนต้องการหรือพึงพอใจในโอกาสต่อไป

ความหมายและความสำคัญของกิจกรรมนิสิต/นักศึกษา

กู๊ด (Good. 1973: 9) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นขอบข่ายหลักสูตรการศึกษาทั้งหมดที่รวมเอากิจกรรมและประสบการณ์นอกห้องเรียนเข้าไปด้วย โดยนักศึกษาจะได้ทั้งความสนุกสนาน ได้เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดและทัศนคติ โดยในการทำกิจกรรมจะต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาช่วยดูแลให้คำแนะนำเพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปตามเป้าหมายของกิจกรรมและของสถาบัน

พงษ์ศักดิ์ แป้นแก้ว (2548: 9) ได้สรุปความหมายไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ แก่นักศึกษา โดยนักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความสมัครใจ ความสนใจและความสามารถ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยหรือคณะต้องกำหนดให้มีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดพัฒนาการอย่างเหมาะสม

กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักสนิทสนม ปรึกษาหารือ ร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษาโดยมีอาจารย์ประจำชมรมนักศึกษา คอยแนะนำ และให้คำปรึกษาเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเดินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้ว มหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้น เป็นสิ่งจำเป็น และเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพ จึงจะถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ (สำนักกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. 2549: ออนไลน์)

ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการ เช่น

1. โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น เมื่อเราได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่น จะทำให้เราได้รับความคิดแปลกใหม่อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้ถกเถียงจากการประชุม อันจะส่งผลให้เราเป็นคนที่ไม่ยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้เราได้แง่คิดอีกหลากหลายมุมมอง ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาของเราไปในตัว

2. การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้นเมื่อเราได้เข้าร่วมกิจกรรม จะทำให้เราได้มีโอกาสประเมินตนเองไปในตัวว่า จุดเด่น จุดด้อยของตัวเราเองนั้นมีอะไรบ้าง บางคนจะทราบได้เลยว่าจริง ๆ แล้วตัวเองมีความถนัดอะไร ชอบอะไร เช่น บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านทักษะการพูด ด้านติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันเราก็อาจจะพบว่า ตัวเราเองอาจเป็นคนแข็งกระด้างจนเกินไป เป็นคนคิดมากเข้ากับใคร ๆ ได้ยาก ซึ่งหากเราไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้เรารู้จักตนเองช้าเกินไป ทำให้โอกาสการพัฒนาจุดด้อยของเราพลอยช้าตามไปด้วย

3. ความสามารถในการบริหารเวลา ในยุคปัจจุบันเวลาถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คนที่บริหารเวลาได้เก่งย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่น ทั้งที่ในแต่ละวันเราทุกคนจะมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมจะทำให้เรารู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตร เรื่องส่วนตัว กิจกรรมครอบครัวและกิจกรรมนักศึกษาที่ตนต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะชี้ให้เห็นว่าถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกันเราจะมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

4. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมเราจะมีอิสระในการคิดและตัดสินใจด้วยตัวของเราเองมากขึ้น แต่กระนั้นก็ตามในโลกของการทำงานเราจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้น เราจำเป็นต้องปรับตนเองให้เข้ากันได้กับบุคคลที่หลากหลายประเภท เพื่อให้ผลการดำเนินงานที่เรารับผิดชอบเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้น เมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลายจะสะท้อนให้เห็นว่าเราจะสามารถทำงานกับใคร ๆ ได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้เราได้รู้จักเรียนรู้และเข้าใจในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจธรรมชาติมนุษย์มากเท่าใดย่อมมีปัญหาน้อยในการทำงาน ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาจะช่วยในประเด็นนี้ได้มาก

5. การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้เรารู้จักที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพของเราให้ดูดีเสมอ

6. การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาทและรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสม ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น แต่ละคนต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ในแต่ละบทบาทจะมี

หน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่ม บางคนมีบทบาทเป็นรองประธาน เกรียงไกร เลขาฯ การ เมื่อเราอยู่ในบทบาทใดก็ต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง ณ เวลานั้น เช่น ในแต่ละวันเราอาจจะมีบทบาทในฐานะนักศึกษา ในฐานะผู้นำนักศึกษา ในฐานะศิษย์ของครู ในฐานะลูกของพ่อแม่ ดังนั้น ถ้าเราไม่เข้าใจคำว่าบทบาท เราก็อาจจะกระทำในสิ่งที่เรียกว่า “ผิดบทบาท” หรือทำนอกเหนือหน้าที่อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในภายหลัง เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมาก

การเข้าร่วมกิจกรรมศึกษานั้นจะทำให้ได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากมาย แต่บางครั้งก็ไม่ได้หมายความว่าได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ตนเองเสมอไป บางคนทำกิจกรรมจนเสียการเรียน เสียเพื่อน เสียคนที่รัก ฯลฯ เพราะไม่รู้จักแบ่งเวลา ไม่รู้จักหน้าที่หลักของความเป็นนักศึกษา คือ การเรียน บางคนก็แยกไม่ออกว่าการเรียนกับกิจกรรมอะไรสำคัญกว่ากัน บางคนก็เพลินกับการทำกิจกรรมจนทำให้การเรียนเสียหาย ดังนั้น เมื่อต้องเข้ามาทำกิจกรรมเราจึงต้องทำความเข้าใจกับตนเองว่าในฐานะนักศึกษาแล้ว การเรียนต้องถือว่ามีความสำคัญมากที่สุด และกิจกรรมนักศึกษาถือเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้

อัมพา ของทุมมินทร์ (กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์. 2547: 6; อ้างอิงจาก อัมพา ของทุมมินทร์. 2542: 28) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษาหรือสถาบันส่งเสริมให้มีขึ้นตามความสนใจของนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง มีคุณประโยชน์สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาเป็นอันมาก

วสุยาญ์ ฤกษ์เมธ (2546: 15) กล่าวว่า กิจกรรมนิสิตเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนิสิตหรือโดยสถาบันที่ได้ส่งเสริมให้มีขึ้นตามความสนใจและความสมัครใจของนิสิต ซึ่งการดำเนินกิจกรรมนิสิตนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนิสิตเป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง มีคุณประโยชน์มุ่งส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์แก่นิสิตทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและให้เกิดสติปัญญาในด้านวิชาการ นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลคะแนนหรือหน่วยกิตใด ๆ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาพฤติกรรมของนิสิตให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น และนำมาซึ่งการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

จากความหมายและความสำคัญของกิจกรรมนิสิต/นักศึกษาที่กล่าวถึง จึงพอสรุปได้ว่า กิจกรรม คือ องค์ประกอบสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ด้วยคุณวุฒิ วิทยุและวุฒิภาวะที่พร้อมสำหรับการเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ และมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันการศึกษาจะต้องจัดกิจกรรม ควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมและเอาใจใส่ในเนื้อหาของกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต/นักศึกษาให้มีความเหมาะสม สอดคล้องและเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประโยชน์แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิต/นักศึกษา

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศหลายหลายแห่งมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ (สำเนา ขจรศิลป์. 2538: 120-121)

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
5. เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
8. เพื่อสร้างเสริมนักศึกษาให้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

กรรณิกา พิริยะจิตรา (พงษ์ศักดิ์ แป้นแก้ว. 2548: 12; อ้างอิงจาก กรรณิกา พิริยะจิตรา. 2547: 122) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า โดยทั่วไปแล้วจะมีขอบข่ายกว้างขวางและคล้ายคลึงกัน มีเพียงบางประเด็นเท่านั้นที่แตกต่างกัน ซึ่งวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างทักษะ ความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
2. เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ในการที่จะอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุข
3. เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเพิ่มพูนความสนใจในการทำกิจกรรม
4. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันในการทำงานร่วมกันและร่วมกับผู้อื่น
5. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาที่ได้นำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในงานกิจกรรมนักศึกษา ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
6. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่ารู้จักการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
7. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา
8. เพื่อเตรียมนักศึกษาให้พร้อมที่จะไปประกอบวิชาชีพและดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย

พระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง (2548: 15) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนิสิตทุกมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นให้นิสิตได้พัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะ ความรู้ ให้รู้คุณค่าของศิลปวัฒนธรรม มีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักเสียสละ รู้จักตัวเอง สามารถปรับตัวในด้านการเรียนการสอนและการ

ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า ปรับตัวเข้าสังคม รักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ มีความกตัญญูต่อสถาบันการศึกษา มีความสามัคคีในหมู่คณะ สามารถทำงานร่วมกันได้ รู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์นอกเหนือจากการเรียนวิชาการในห้องเรียน ให้กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ กล้ารับผิดชอบ ให้มีการพัฒนาการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ มีความเป็นผู้นำที่สมบูรณ์

โดยสรุปแล้ว วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิต/นักศึกษา มุ่งเน้นเพื่อการ “เสริมสร้าง” และ “เติมเต็ม” ทักษะ ความรู้และวิชาการจากที่นิสิต/นักศึกษาได้รับจากการเรียนวิชาการในห้องเรียน เพื่อให้มีความรอบรู้และเข้าถึงแก่นแท้แห่งการเป็นบัณฑิตและทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อสังคมและประเทศชาติ

บทบาทหน้าที่และภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 14) ได้กำหนดกรอบเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลและในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ไว้ในหมวดที่ 4 : แนวการจัดการศึกษา ในมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
 2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
 3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
 4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
 5. ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ
 6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
- ซึ่งความตามมาตรา 24 ดังกล่าว นับเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญที่สถาบันการศึกษาจะต้องดำเนินการตามแนวทาง 6 ประการ หรือเท่าที่จะสามารถทำได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์และลักษณะตามองค์ประกอบของสถาบันการศึกษานั้น ๆ ในทุกระดับการศึกษา

นอกจากนี้ สมพงษ์ สุชีเกตุ (2545: 5) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาแก่ประชาชน เผยแพร่ความรู้ในสาขาต่าง ๆ นอกเหนือไปจากประสาทปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา และยังเป็นสถานที่ฝึกฝนคนให้เป็นทรัพยากรบุคคลอันเพียบพร้อมไปด้วยความรู้ คุณธรรม รู้จักพัฒนาและเสียสละ เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง สังคมและประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมดังเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่า ให้การศึกษาวិชาการ ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การอุดมศึกษาได้เริ่มมีรากฐานมาตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเริ่มจากสถาบันสอนทักษะและวิชาชีพชั้นสูงซึ่งมุ่งผลิตบุคลากรเพื่อรองรับงานของหน่วยราชการต่าง ๆ ที่เริ่มได้รับการสถาปนาขึ้นมา วัตถุประสงค์สำคัญของการจัดตั้งสถาบันการศึกษาอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับล่างขึ้นมาจึงถึงระดับอุดมศึกษาในขณะนั้น ก็คือ การปลูกฝังนิสัยสร้างความเป็นปึกแผ่น ความรักสามัคคีและการเสริมสร้างความทันสมัยโดยใช้รูปแบบและแนวคิดของประเทศตะวันตก ทั้งนี้ เพื่อปกป้องประเทศจากภัยคุกคามจากภายนอก ระบบการศึกษาในสมัยเริ่มแรกได้อาศัยระเบียบวินัยและลักษณะงานของระบบราชการ เป็นทั้งจุดหมายปลายทางของผู้รับการศึกษา และขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่กำหนดขอบเขตของหลักสูตรการเรียนการสอนโดยทั่วไป การศึกษาในระบบโรงเรียนและการอุดมศึกษาโดยเฉพาะจึงผูกพันระบบราชการอย่างใกล้ชิดและหลักสูตรต่าง ๆ ก็เน้นวิชาการด้านการปกครอง การบริหารประเทศและเทคนิควิทยา เช่น วิชาแผนที่ การโยธา คมนาคม การศึกษาและการแพทย์ (สมพงษ์ สุชีเกตุ. 2545: 8; อ้างอิงจาก สิริลักษณ์ คมมันธ์ และสกันธ์ วรรณวิวัฒนา. 2532: บทนำ)

นับเป็นเวลาที่ยาวนานของการปฏิบัติตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาที่ทุกมหาวิทยาลัยมักจะกำหนดภารกิจไว้ตรงกัน คือ ทำหน้าที่สอน วิจัย บริการวิชาการต่อชุมชนและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภารกิจดังกล่าวนี้ แม้คนกลุ่มหนึ่งเชื่อว่าเป็นภารกิจที่สำคัญ จำเป็นและนำมาซึ่งความเจริญเติบโตของสังคมไทย แต่สำหรับคนอีกกลุ่มหนึ่งก็ตั้งข้อสงสัยและไม่มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยได้สร้างความเจริญให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง แต่มหาวิทยาลัยเป็นเพียงเครื่องมือของแผนพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งสุดท้ายสิ่งที่สอน สิ่งทีวิจัย สิ่งทีเรียกว่าเป็นวิชาการที่บริการต่อสังคม ล้วนถูกวิพากษ์ว่า วิกฤติของประเทศ วิกฤติทางเศรษฐกิจ เช่นปี พ.ศ. 2540 มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ถือเป็นองค์กรที่มีส่วนร่วมกับวิกฤติเหล่านั้นอย่างยากที่จะปฏิเสธได้ (คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2546-2547. 2547: 25)

ข้อวิพากษ์หรือคำตัดสินดังกล่าวแม้จะไม่ถูกต้องโดยทั้งหมด แต่ท่ามกลางบริบทของสังคมไทยและสังคมโลก ท่ามกลางการพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่สังคมไทย การศึกษาของไทยเป็นฝ่ายรับและถูกกระทำ ท่ามกลางการรุกรานทางเศรษฐกิจและการแผ่ขยายของลัทธิอาณานิคมใหม่ได้ส่งผลทำให้ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นภารกิจที่พร่ามัวไม่ชัดเจน ไม่มียุทธศาสตร์นับตั้งแต่ภารกิจสอนที่ยั่งยืนวันก็ยิ่งสร้างความสงสัยว่าครู อาจารย์เท่านั้นหรือที่ เป็นผู้สอน ผู้ประศาสน์

ความรู้ ที่ถูกวิพากษ์ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ตัวความรู้ที่ไปสอนเป็นความรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางปัญญา สร้างความแข็งแกร่งให้กับชุมชนหรือเป็นความรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางปัญญา สร้างความแข็งแกร่งให้กับชุมชน หรือเป็นความรู้เพื่อส่งเสริมระบบทุนนิยมโลกาภิวัตน์ เพื่อส่งเสริมเครือข่ายระบบโลกภายใต้องค์กรทางการเงินระหว่างประเทศหรือองค์กรการค้าระหว่างประเทศ ดังจะพบว่า ชนชั้นนำที่ผ่านการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศต่างล้วนมีบทบาทในการสร้างความหายนะทางเศรษฐกิจและมีบทบาทในการกุมอำนาจรัฐโดยผ่านองค์กรทางการเมืองและองค์กรทางเศรษฐกิจอย่างยากที่จะปฏิเสธได้

แม้ในขณะนี้คำถามและข้อสงสัยที่มีต่อมหาวิทยาลัยก็ยังคงดำรงอยู่ ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก ท่ามกลางการถูกกระทำจากกลุ่มประเทศที่มีบทบาทในการจัดระเบียบโลก ท่ามกลางภาวะแห่งการถูกระบบโลกครอบงำจนยากที่จะดำรงอยู่อย่างอิสระจากองค์กรเครือข่ายข้ามชาติ องค์กรทางการเงินและองค์กรทางการค้า สถาบันอุดมศึกษาจะปฏิบัติการกิจทั้ง 4 ด้านต่อไปอย่างเลื่อนลอยหรือปฏิบัติการกิจทั้ง 4 ด้านอย่างมียุทธศาสตร์อย่างมีการศึกษาวิเคราะห์สังคมไทยและสังคมโลกควบคู่กับการแสวงหาทางเลือกใหม่หรือโครงสร้างใหม่เพื่อการศึกษาหรือการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาชีวิตชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมที่พัฒนาไปสู่ความแข็งแรง (คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2546-2547. 2547: 25-26)

บทบาทหน้าที่และภารกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้บัญญัติปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในฐานะสถาบันการศึกษาของรัฐ (คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2546-2547. 2547: 11-12) ไว้ดังนี้

ปรัชญา

“การศึกษาคือความเจริญงอกงาม” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Education is Growth” และตรงกับภาษาบาลีว่า “สิกขา วิรุพฺพหิ สมฺปตฺตา” เจริญงอกงามด้วยอารยวิถี 5 ประการ คือ

1. งอกงามด้วยศรัทธาในชีวิต บทบาท และหน้าที่ของตน
2. งอกงามด้วยศีล งอกงามด้วยจริยธรรมและความดีงามทั้งปวง
3. งอกงามด้วยสุตะ งอกงามด้วยการสดับตรับฟังและเรียนรู้ตลอดเวลา
4. งอกงามด้วยจาคะ งอกงามด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเอื้ออาทรต่อผู้อื่น
5. งอกงามด้วยปัญญา งอกงามในการดำรงชีวิต คิด และทำด้วยปัญญา

ปณิธาน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ ประชาคมวิชาการแห่งผู้มีความรู้ประจุนักปราชญ์ และมีความประพฤติประดุจผู้ทรงศีล สมฐานะของผู้นำทางปัญญา

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันทางวิชาการและวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ

พันธกิจ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งเข้าไปมีส่วนร่วมกับสังคมในการสืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการและหลักการให้การศึกษากับประชาชน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานไว้ 9 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม ยุทธศาสตร์การสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพนิสิต ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อสังคม ยุทธศาสตร์การบริหารระบบและบุคลากร ยุทธศาสตร์การพัฒนาและบริหารทรัพย์สิน และยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายเพื่อให้การบริหารจัดการและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยบรรลุผลตามเป้าหมายและพันธกิจ (คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2547: 10-30) ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย ได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักไว้ ดังนี้

1.1 ปรับทิศทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้มีเป้าหมายที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ความรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา อันจะนำไปสู่การสร้างสังคมบนฐานของความรู้

1.2 ร่วมมือกับคณะและสาขาวิชาเพื่อปรับทิศทางการของหลักสูตร ให้มีเป้าหมายไปสู่การสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน

1.3 สร้างความเป็นเลิศในทางความรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา โดยไม่เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการในความหมายที่คับแคบ

1.4 พัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นอาจารย์และผู้สนับสนุนวิชาการให้มีความพร้อมต่อการพัฒนาการศึกษาภายใต้กระบวนการทัศน์ใหม่

1.5 เชื่อมโยงการสร้างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยกับโรงเรียนสาธิต เพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา ให้เป้าหมายและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถสร้างรากแก้วทางปัญญาให้กับเด็กและเยาวชน

2. ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้เพื่อสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้มหาวิทยาลัย มีเครือข่ายในการสร้างความรู้และมีการเรียนรู้ร่วมกันกับองค์กรเครือข่ายจากภาครัฐ ธุรกิจเอกชน สถาบันวิจัยต่าง ๆ องค์กรพัฒนาเอกชนและชุมชน เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้เรียนรู้จากมุมมองของผู้ที่อยู่นอกมหาวิทยาลัย ทั้งคุณค่าและข้อจำกัดของความรู้ที่มหาวิทยาลัยได้สร้างหรือผลิตขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังต้องมีการนำความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์และการปฏิบัติของคนในสังคมและชุมชนซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากเข้ามาสู่กระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อปรับทิศทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้อยู่บนฐานของความรู้ที่มีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนอย่างแท้จริง เป็นความรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเชิงปฏิบัติ

3. ยุทธศาสตร์การสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรมและศิลปะ เพื่อบูรณาการวัฒนธรรมของชุมชนและสังคมกับกระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อปรับกระบวนการวิถีคิดของชุมชนมหาวิทยาลัย ที่มีแนวโน้มจะให้ความสำคัญกับฐานความคิดแบบตะวันตก โดยปราศจากการเชื่อมโยงกับวิถีคิดและวัฒนธรรมของชุมชนที่มีอยู่อย่างหลากหลาย โดยมหาวิทยาลัยจะต้องบูรณาการสิ่งเหล่านี้เข้ามาเป็นวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ในทางกลับกันมหาวิทยาลัยจะต้องทำหน้าที่ในการจัดระบบความรู้ทางด้านวัฒนธรรมและศิลปะและเผยแพร่ออกสู่สังคมภายนอกด้วย

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพนิสิต เพื่อจัดระบบและสร้างบรรยากาศที่ทำให้ นิสิตมีการเรียนรู้ที่เป็นวิถีชีวิต โดยมียุทธศาสตร์หลักคือ

4.1 สร้างบรรยากาศของมหาวิทยาลัยให้นิสิตมีการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

4.2 ส่งเสริมให้นิสิตจัดกิจกรรมและมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ นิสิตมีกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา และหากกลยุทธ์ที่จะทำให้ นิสิตละ เลิกการทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดการยอมรับอำนาจโดยปราศจากเงื่อนไข

4.3 จัดกิจกรรมให้นิสิตได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนและสังคมอย่างจริงจัง เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้ในมหาวิทยาลัยกับชุมชนและสังคมภายนอก

4.4 จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นิสิตได้สร้างวินัยในการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมทั้งการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

5. ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างระบบประกันคุณภาพที่จะเป็นเสมือนกลไกที่จะทำให้ระบบงานทุกระบบและผู้ทำงานทุกคน สามารถดำเนินงานได้อย่างมีคุณภาพตามที่มหาวิทยาลัยได้ตั้งเป้าหมายไว้ โดยยึดหลักของการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับในอันที่จะเข้าร่วมกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยผ่านการกระทำการทำงานไม่ว่าจะสำเร็จหรือล้มเหลวย่อมถือว่ามีความรู้ในอันที่จะนำไปสู่การทบทวนและเรียนรู้การปรับปรุงงาน

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อสังคม เพื่อกระจายความรู้และผลผลิตทางวิชาการของมหาวิทยาลัยให้ออกไปสู่สังคมโดยใช้สื่อรูปแบบต่างๆ เช่น วารสารทางวิชาการ

หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิทยู เป็นต้น เพื่อเปิดพื้นที่การสื่อสารระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคมภายนอกอย่างกว้างขวางโดยไม่จำกัดเฉพาะการสื่อสารในหมู่นักวิชาการ

7. ยุทธศาสตร์การบริหารระบบและบุคลากร เพื่อพัฒนาการบริหารระบบและการจัดองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการในด้านต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายและพันธกิจที่ตั้งไว้

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและบริหารทรัพยากร เพื่อพัฒนาระบบการจัดการดูแลทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด สนองตอบต่อเป้าหมายและพันธกิจของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการหากลยุทธ์ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม การเพิ่มพูนรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย โดยจะต้องยึดหลักของการให้มีดุลยภาพระหว่างการบริหารวิชาการกับการบริหารทรัพยากรและดุลยภาพระหว่างการหารายได้กับคุณภาพการศึกษา

9. ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยีฐานข้อมูลเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยและการบริการนิสิต ให้มหาวิทยาลัยสามารถบริหารงานและตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วทันการ โดยมีฐานข้อมูลที่รอบด้านและถูกต้องภายใต้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการแข่งขันในระดับองค์กร นอกจากนี้ ยังมีเป้าหมายให้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เป็นเครื่องมือในการเปิดพื้นที่ในการเข้าถึงความรู้ ทั้งนี้ จะต้องให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาให้นิสิตมีความสามารถและทักษะในการคัดสรรข้อมูลและความรู้อย่างรู้เท่าทัน

ซึ่งจากปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์หลักในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒดังกล่าว เป็นแนวปฏิบัติที่จะนำพามหาวิทยาลัยไปสู่เป้าหมายแห่งการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และประเทศชาติสู่ความเจริญก้าวหน้า และประสบความสำเร็จในการดำเนินภารกิจแห่งอุดมศึกษา

กิจกรรมนิสิตตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2548 (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2548: 7) ได้กำหนดไว้ในหมวด 2: หลักสูตรการศึกษา ข้อ 11 (11.4) หมวดกิจกรรม หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยโดยไม่นับหน่วยกิต ซึ่งเป็นกิจกรรมบังคับที่นิสิตทุกคนจะต้องเข้าร่วมจึงจะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2543 (กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2546: 25-27) ได้กำหนดกิจกรรมไว้ 3 กลุ่ม จำนวนกิจกรรมไม่น้อยกว่า 7 กิจกรรม โดยหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งนิสิตจะต้องนำคู่มือการทำกิจกรรมนิสิตมาประทับตราจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบโครงการหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการ

ประทับตราการเข้าร่วมกิจกรรม จากนั้นให้นิสิตนำคู่มือการทำกิจกรรมไปแสดงต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเพื่อลงบันทึกในแบบรายงานผลการเข้าร่วมกิจกรรมและลงนามรับทราบภายใน 2 สัปดาห์ นิสิตทุกคนจะต้องได้รับตราประทับกิจกรรมก่อนจบการศึกษาอย่างน้อย 7 กิจกรรม โดยกองกิจการนิสิตจะทำการตรวจสอบการปฏิบัติกิจกรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับฯ และนำส่งกองบริการการศึกษาภายในภาคเรียนสุดท้ายของการจบการศึกษาของนิสิต เพื่อบันทึกลงในใบแสดงผลการเรียนรู้ (Transcript) โดยมีแบบรายงานผลการปฏิบัติการเข้าร่วมกิจกรรม

กิจกรรมนิสิตตามประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2543 ใน 3 กลุ่ม ไม่น้อยกว่า 7 กิจกรรม ประกอบด้วย

1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย/คณะ นิสิตต้องปฏิบัติกิจกรรมในงานปฐมนิเทศ พิธีไหว้ครู และเลือกกิจกรรมอื่นอีกไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม เช่น วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พิธีพระราชทานปริญญาบัตร กีฬามหาวิทยาลัยฯ ไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม รวมเป็น 4 กิจกรรม
2. กิจกรรมพัฒนาบุคลากร/จริยธรรม/ศิลปวัฒนธรรม/ศาสนา/ส่งเสริมสำนักความเป็นไทย/โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องโรคเอดส์/โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม การบริจาคโลหิต และกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ ฯลฯ เลือกปฏิบัติไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม
3. กิจกรรมที่จัดโดยองค์กรนิสิต (สภานิสิต องค์การนิสิต สโมสรนิสิตและชมรม) หรือองค์กรต่าง ๆ โดยเลือกเข้าร่วมปฏิบัติไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม

การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตตามข้อบังคับฯ จะแสดงผลในใบแสดงผลการเรียนรู้ของนิสิตว่าได้เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตครบตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยในการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละครั้ง นิสิตควรจะได้รับดำเนินการ ดังนี้

1. หลังจากเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้ง ให้นิสิตนำคู่มือการทำกิจกรรมมาประทับตราจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบโครงการหรือเจ้าหน้าที่ที่รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตมอบหมาย
2. ให้นิสิตนำคู่มือการทำกิจกรรมไปแสดงต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการเพื่อลงบันทึกในแบบรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมและลงนามรับทราบ ภายใน 2 สัปดาห์
3. อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการรวบรวมแบบรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมนิสิตนำเสนอรองคณบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพของคณะนั้น ๆ ลงนามรับรอง
4. รองคณบดีฯ รวบรวมแบบรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมนิสิตและสรุปรายชื่อนิสิตที่ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมครบถ้วนตามข้อบังคับฯ นำส่งรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต
5. กองกิจการนิสิตตรวจสอบการปฏิบัติกิจกรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับฯ และนำส่งกองบริการการศึกษาภายในภาคเรียนสุดท้ายของการจบการศึกษาของนิสิตเพื่อบันทึกลงในใบแสดงผลการเรียนรู้ (Transcript)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โดแนลล์ (Donald. 1974: 1882-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์และสมาชิกของสมาคมมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนในรัฐเวอร์จิเนีย โดยเปรียบเทียบกิจกรรมนักศึกษา 5 ประเภทคือ การปกครองนักศึกษา กิจกรรมสภานักศึกษา กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษและการบริการสังคมของนักศึกษา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยชุมชน 5 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนักศึกษาควรมาจากการเลือกตั้ง สภานักศึกษาทุกแห่งมีรูปแบบการจัดเหมือนกันหมด กิจกรรมด้านการพิมพ์ที่จัดคือ การออกหนังสือพิมพ์และวารสาร กิจกรรมความสนใจพิเศษ นักศึกษามีความสนใจกันอย่างกว้างขวาง และมีความแตกต่างกันในแต่ละวิทยาลัย กิจกรรมทางสังคมมีความคาดหวังไว้มาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงมักไม่ประสบความสำเร็จตามแผนงาน ซึ่งผู้วิจัยเสนอแนะว่า คณะกรรมการปกครองนักศึกษาควรรู้และเข้าใจบทบาทของตนเองมากกว่าที่เป็นอยู่ วิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้ เพราะเท่าที่เป็นอยู่มีปัญหาว่า โครงการของสภานักศึกษาควรได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์การ กิจกรรมทุกประเภทควรจัดขึ้นตามความต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่ กิจกรรมบริการสังคมควรมีการอบรมและให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องนั้นโดยเฉพาะ

อับราฮัมโมวิช (กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์. 2547: 47; อ้างอิงจาก Abrahamowicz. 1988: 233-238) ได้วิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นสมาชิกองค์กรนักศึกษา การรับรู้ความพอใจและการมีส่วนร่วมในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า การมีส่วนร่วมในองค์กรนักศึกษาและกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ สามารถส่งผลต่อการพัฒนาของนักศึกษาได้ การเข้าร่วมองค์กรนักศึกษาจะทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากขึ้นในประสบการณ์มหาวิทยาลัยทุกๆ ด้าน นอกจากนี้ยังพบข้อแตกต่างที่มากที่สุดระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรนักศึกษากับกลุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิก และด้านที่เป็นทางบวกมากที่สุดของกลุ่มที่เป็นสมาชิก คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและด้านที่ไม่เกี่ยวกับสติปัญญาซึ่ง ได้แก่ การพัฒนาและการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับประสบการณ์นอกชั้นเรียนมากกว่าที่เป็นประสบการณ์ในชั้นเรียน

สแตนท์ฟอร์ด (ธำรงค์ แก้วผดุง. 2547: 29-30; อ้างอิงจาก Stantford. 1990: Abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาของนักศึกษาในด้านต่างๆ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้นำนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ 2 แห่งในฟลอริดา คือ Florida State University และ University of Florida ซึ่งวัดโดยแบบสำรวจกิจกรรมนักศึกษา (Student Activities Survey) โดยมีเพศและสถานการพักอาศัยเป็นตัวแปรอิสระ ส่วนการพัฒนาของนักศึกษาในด้านต่างๆ ที่ศึกษามี 3 ด้านคือ การสร้างเป้าหมายที่ชัดเจน การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ และความเป็นอิสระทางวิชาการ โดยใช้แบบวัดงานพัฒนาการและวิถีชีวิตใน 3 ด้านดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการประเมินการพัฒนาของผู้นำนักศึกษา สถิติที่ใช้ใน

การทดสอบคำถามในการวิจัย คือ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เมื่อแยกกลุ่มตามสถาบันพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบไม่เป็นองค์กร การมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์กร และการสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กรมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีคุณภาพในกลุ่มตัวอย่างจาก Florida State University และไม่พบว่ามี ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กร หรือแบบไม่เป็นองค์กรกับความเป็นอิสระทางวิชาการ ในกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง เมื่อนำการถดถอยพหุคูณเข้ามาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบ องค์กรกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์กร หรือค่ารวมจาก 2 ค่านี้ สามารถทำนายการ พัฒนาของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้ดีกว่าหรือไม่ พบว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการสร้าง เป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างจาก Florida State University เท่านั้น และในกลุ่มนี้พบว่า สัดส่วน ของความแปรปรวนร่วมของการพัฒนาด้านการสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนมากกว่า หากทำนายโดยใช้ คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์กรกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็น องค์กรมาทำนายร่วมกัน แต่เมื่อใส่ตัวแปรเพศและที่พักอาศัยเข้าไปในการวิเคราะห์ด้วย ผลปรากฏ ว่า ตัวแปร 2 ตัวนี้มีผลทางลบต่อข้อค้นพบที่เกิดขึ้นในการวิเคราะห์ตอนต้น

บ็อกเตอร์ (Boxter. 1992: 203-213) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของกิจกรรมเสริม หลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การมีส่วน ร่วมในองค์กรนักศึกษา การจัดการด้านที่อยู่อาศัย การทำงานและประสบการณ์การแลกเปลี่ยนมี ส่วนช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านสติปัญญา

งานวิจัยในประเทศไทย

พวงทอง วุฒิเดช (2542: 28) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปี ที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 264 คน ส่วนใหญ่พักอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการเรียนเฉลี่ย 2.50 – 2.99 ได้รับค่าใช้จ่ายระหว่าง 2,001-2,000 บาท/เดือน มีสุขภาพ แข็งแรง และต้องการหาประสบการณ์และแนวทางในการปฏิบัติงานในอนาคต อีกทั้งมีความภูมิใจ และตระหนักในการเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนมากมีความ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากต้องการพัฒนาตัวเองให้มีความรอบรู้ รอบคอบ มีความอดทน มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยและแบบแผนอันดีงาม เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านคิด ทำ สร้าง จิตสำนึกที่ถูกต้องดีงาม ตลอดจนปรับตัวเข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ สร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเสริมสร้างบุคลิกภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและ สติปัญญา

อุกฤษฏ์ มนูญจันทรธ (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนที่มีต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการ เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจ 6 ด้าน คือ ด้านหอพัก ด้านกิจกรรมนิสิต ด้านกีฬา ด้านแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ด้านอนามัยและด้านอาหาร จำแนกตามเพศ คณะ และชั้นปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2543 จำนวน 549 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 97 ข้อ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีและค่าเอฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีความพึงพอใจต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการในแต่ละด้านและโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลาง
2. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความพึงพอใจต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านหอพัก ด้านอนามัยและด้านอาหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นิสิตคณะเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ มีความพึงพอใจต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการ ในแต่ละด้านและโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน
4. นิสิตชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการ โดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านอนามัย นิสิตชั้นปีที่ 2 และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทพวงมหาวิทยาลัย (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา ประจำปี 2544 โดยการสุ่มตัวอย่างนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 5,063 คน จากนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน 63 สถาบัน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยระดับรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง และอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ เครื่องมือในการประเมินประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ แบบสอบถามความคิดเห็นต่อโครงการสำหรับนิสิตนักศึกษา ผู้ประเมินได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโครงการและการประเมินผลโครงการโดยวิธีแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าตอบระหว่างกลุ่มโดยการทดสอบค่า t และค่า F ตามลักษณะการเปรียบเทียบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

นักศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการกับความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า โครงการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาส่งผลทางบวกในระดับมาก ในข้อการประเมินทุกด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ การตระหนักในความนิยมไทย การตระหนักในวัฒนธรรมและประเพณีไทยอันดีงาม ความสามารถในการเสริมสร้างความเป็นสากล และการนำแนวคิดไปใช้ในการสร้างงานสร้างรายได้

โครงการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาที่มีจุดแข็งคือ กิจกรรมที่สถาบันได้จัดขึ้นส่งผลกระทบทางบวกโดยตรงแก่นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ทำให้นิสิตนักศึกษามีความประทับใจต่อสถาบัน มองเห็นแนวทางและคุณค่าของการพัฒนาศักยภาพแห่งตนอย่างต่อเนื่อง จุดอ่อนของโครงการประกอบด้วย ระยะเวลาที่จัดกิจกรรมเป็นช่วงเวลาที่ตรงกับการสอบ และมีกิจกรรมในช่วงปลายภาค ทำให้ไม่สะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมสั้น นิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่งยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของโครงการ ในระดับสถาบันพบว่า มีปัญหาในการประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัยในด้านการอนุมัติโครงการและงบประมาณ สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งยังไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการ การกำหนดระยะเวลาที่เร่งด่วนทำให้การดำเนินงานโครงการของสถาบันไม่คล่องตัว ทั้งนิสิตนักศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการมีความเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบและแนวคิดของโครงการเป็นจุดสำคัญที่จะพัฒนาศักยภาพของนิสิตนักศึกษาได้ เป็นโครงการที่ดี การส่งเสริมและปรับปรุงควรจัดให้ยืดหยุ่นตามความต้องการของนิสิตนักศึกษาและสถาบัน ควรเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาร่วมคิดร่วมทำ จัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย ให้มีโอกาสเรียนรู้จากชุมชน การจัดทำข้อมูล วิจัยการในชุมชนควรมีการร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน

วฤชาญ์ ฤกษ์เมธ (2546: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ ตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพการทำงานกิจกรรมนิสิตและสถานภาพการพักอาศัย โดยใช้แบบสอบถามทักษะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใน 3 ด้าน คือ ด้านพัฒนาบุคคล ด้านพัฒนาสังคมและด้านรูปแบบกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต จำนวน 364 คน ที่ลงทะเบียนเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 พบว่า

1. ทักษะของนิสิตต่อการจัดกิจกรรมมีรูปแบบบังคับโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตที่มีเพศ สาขาวิชา ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิภาพการทำงาน กิจกรรม และสถานภาพการพักอาศัย ที่แตกต่างกัน มีทักษะโดยรวมต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบบังคับไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมด้านพัฒนาบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นิสิตที่มีสถานภาพการพักอาศัยต่างกัน ทักษะต่อการจัดกิจด้านรูปแบบกิจกรรมบังคับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนิสิตที่พักอาศัยตามลำพัง กับนิสิตที่พักอาศัยกับบิดามารดา มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

กฤตยากรณ เจริญทรัพย์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตโดยรวมและรายด้าน 2 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนบุคคล และด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนก

ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ในปีการศึกษา 2546 จำนวน 378 คน โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตระดับปริญญามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านในระดับมาก

2. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตที่ศึกษาในคณะวิชาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ชฎาภาณห์ นวลสิงห์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจ 6 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร ด้านกิจกรรมนิสิต ด้านการบริการนิสิต และด้านอาคารสถานที่ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา สภาพการพักอาศัย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 509 คน พบว่า

1. นิสิตมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา สภาพการพักอาศัย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังนี้

2.1 นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร ด้านกิจกรรมนิสิต ด้านการบริการนิสิต และด้านอาคารสถานที่ นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 นิสิตที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.5 นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ปิยะพงษ์ นิกุลวงศ์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา จำนวน 649 คน พบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ มีผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ มีผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

3. ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ในด้านต่อไปนี้ คือ

3.1 ด้านนโยบายและการจัดกิจกรรม จะต้องให้ผู้เข้าร่วมเป็นไปด้วยความสมัครใจ

3.2 ด้านวัตถุประสงค์ ส่งเสริมความสามัคคีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน

3.3 ด้านมาตรการการจัดกิจกรรม จะต้องเป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนด

3.4 ด้านขอบข่าย กิจกรรมต้องไม่มีความรุนแรงอันจะส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจ

3.5 ด้านรูปแบบ เป็นกิจกรรมตามประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม 4 ด้าน คือ ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านการช่วยเหลือสังคม ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง และด้านการประกอบอาชีพ จำนวนแจกตามเพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มคณะวิชาและลักษณะที่พักอาศัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 848 คน ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่น .957 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้และการพัฒนาตนเอง และด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการช่วยเหลือสังคม นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง

2. นิสิตทั้งชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการช่วยเหลือสังคม ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้และการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มคณะวิชาที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

6. นิสิตที่มีลักษณะที่พึงอาศัยแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่พึงอาศัยอยู่ในลักษณะที่พึงอาศัยแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการเรียนรู้เพื่อรู้และการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เบญจ เอกวิริยะเสถียร (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ พื้นฐานการศึกษาเดิม ชั้นปีและคณะที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 350 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการได้รับความสนุกสนานจากการเข้าร่วมกิจกรรมและมีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้นำกิจกรรม สถานที่จัดกิจกรรมและอาจารย์ฝ่ายกิจกรรมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

2. การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาพบว่า

2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัจจัยภายในต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักศึกษาที่พื้นฐานการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยโดยรวมและปัจจัยภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีปัจจัยโดยรวมและปัจจัยภายนอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 นักศึกษาที่เรียนคณะต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

สรุปงานวิจัย ทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนันทนาการ/นักศึกษา จะเห็นได้ว่ามีความหลากหลายในประเด็นความคิดเห็น พฤติกรรม ปัจจัยในการเข้าร่วมกิจกรรม และความพึงพอใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านต่างๆ ที่สถาบันการศึกษา องค์การนิสิต/นักศึกษา ชมรมหรือหน่วยงานต่างๆ ได้จัดขึ้น ซึ่งผลการวิจัยที่หลากหลายดังกล่าว มีความแตกต่างกันออกไปตามสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของแต่ละหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาที่จัดกิจกรรมนันทนาการ/นักศึกษา ซึ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมได้ส่งผลต่อวิธีการและรูปแบบการศึกษาหาความรู้ การดำเนินชีวิตในสถานศึกษา ผลการเรียนรู้และคุณภาพในทางที่ดีขึ้นของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาอย่างมาก ซึ่งก็เป็นวัตถุประสงค์หลักของการจัดกิจกรรมนันทนาการ/นักศึกษาโดยทั่วไป คือ เพื่อพัฒนา ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เสริมสร้างบุคลิกภาพ เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและใจ สู่การเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าและมีคุณภาพของสังคม

สรุปกิจกรรมนันทนาการกับกิจกรรมนันทนาการ

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังที่ได้นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอสรุปประเด็นความเกี่ยวข้องด้านเนื้อหาของ “กิจกรรมนันทนาการ” กับ “กิจกรรมนันทนาการ” ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2548 ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. ขอบข่ายของกิจกรรมนันทนาการ มีความครอบคลุมองค์ประกอบของกิจกรรมนันทนาการตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้ง 3 กลุ่มกิจกรรมตามที่กำหนดให้นิสิตทุกคนจะต้องเข้าร่วมจึงจะสำเร็จการศึกษา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ จึงถือได้ว่าเป็นกิจกรรมตามหลักสูตรฯ เป็นกิจกรรมนันทนาการโดยสมบูรณ์แล้ว

2. ลักษณะของกิจกรรมนันทนาการมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ คือ

- เป็นกิจกรรม
- กระทำในเวลาว่าง
- กระทำด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับ

- ได้รับความพึงพอใจ มีความสุข สนุกสนาน
- ไม่ขัดต่อกฎหมาย วัฒนธรรม ประเพณีและศีลธรรมอันดี

แต่ตามข้อบังคับฯ ที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ให้นิสิตต้องเข้าร่วมกิจกรรมนั้น อาจเนื่องมาจากพื้นฐานครอบครัว ความต้องการส่วนตัวของนิสิต สภาพแวดล้อม วัฒนธรรมและรูปแบบการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชาที่มีความแตกต่างกัน จึงอาจทำให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจได้ไม่ครบ จึงได้กำหนดเป็นข้อบังคับไว้ เพื่อหวังผลจากการที่นิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแล้ว จะช่วยเสริมความสมบูรณ์ในศักยภาพ คุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตสู่การเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสังคม สามารถพัฒนาตนเองสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีและประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติสู่ความเจริญก้าวหน้าและรุ่งเรืองต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดวิธีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2549 ที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 โดยไม่นับรวม นิสิตโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น จำนวน 11,012 คน (กองบริการ การศึกษา. 2549: 1)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2549 โดยการเทียบตารางหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545: 128) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ดังนี้

1. จับฉลากหาคณะวิชาที่จะเป็นตัวแทนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชา ๆ ละ 50%
2. คัดสรรส่วนร้อยละจำนวนนิสิตจากคณะวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตัวแทนในแต่ละ สาขาวิชา จำแนกตามชั้นปี

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรทั้งหมดตามสาขาวิชา คณะวิชาและชั้นปี

สาขาวิชา/คณะ	ชั้นปีที่				
	1	2	3	4	รวม
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์					
มนุษยศาสตร์	513	590	386	344	1,833
สังคมศาสตร์	497	521	459	428	1,905
ศึกษาศาสตร์	109	102	116	286	613
ศิลปกรรมศาสตร์	327	251	227	195	1,000
รวม	1,446	1,464	1,188	1,253	5,351
วิทยาศาสตร์สุขภาพ					
แพทยศาสตร์	126	121	125	91	463
ทันตแพทยศาสตร์	52	68	42	28	190
เภสัชศาสตร์	80	75	58	87	300
พยาบาลศาสตร์	89	51	39	49	228
สหเวชศาสตร์	62	53	30	50	195
พลศึกษา	361	271	257	238	1,127
รวม	770	639	551	543	2,503
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี					
วิทยาศาสตร์	573	593	545	418	2,129
วิศวกรรมศาสตร์	250	289	247	243	1,029
รวม	823	882	792	661	3,158
รวมทั้งสิ้น	3,039	2,985	2,531	2,457	11,012

ตาราง 2 ผลการจับฉลากหาคณะวิชาที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างตัวแทนในแต่ละสาขาวิชา

สาขาวิชา/คณะ	ผลการจับฉลากหาคณะวิชา ที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง	สัดส่วนการเป็น ตัวแทน
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		
1. มนุษย์ศาสตร์	1. มนุษย์ศาสตร์	50%
2. สังคมศาสตร์	2. สังคมศาสตร์	
3. ศึกษาศาสตร์		
4. ศิลปกรรมศาสตร์		
วิทยาศาสตร์สุขภาพ		
1. แพทยศาสตร์	1. แพทยศาสตร์	50%
2. ทันตแพทยศาสตร์	2. เกษัตศาสตร์	
3. เกษัตศาสตร์	3. พลศึกษา	
4. พยาบาลศาสตร์		
5. สหเวชศาสตร์		
6. พลศึกษา		
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี		
1. วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	50%
2. วิศวกรรมศาสตร์		
รวมคณะวิชาที่เป็นตัวแทน		6 คณะวิชา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาปัญหาและรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้อง

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (อยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้
2. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตที่จะไม่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.901
3. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวโดยทั่วไปของนิสิต มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เกี่ยวกับเพศ สาขาวิชาและชั้นปีที่ศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต 5 ด้าน คือ ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน ด้านชุมชนและสังคม ด้านนันทนาการ และด้านการจัดกิจกรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งแต่ละข้อ กำหนดคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยอิงเกณฑ์ หาค่าเฉลี่ยเมื่อทำการวิเคราะห์แปรผล (อารมณ นาวากาญจน์. 2546: 56; อ้างอิงจาก วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
3.67 – 5.00	มาก
2.34 – 3.66	ปานกลาง
1.00 – 2.33	น้อย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสือไปยื่นต่อคณบดีทุกคณะวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตัวแทนสาขาวิชา เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้คืนครบตามจำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมมาทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตเป็นรายข้อและรายด้าน และทำการเปรียบเทียบความพึงพอใจเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's method) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความหมายที่ตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบที (t-distribution)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
df	แทน ชั้นแห่งความอิสระ (degree of freedom)
SS	แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
p	แทน ความน่าจะเป็นหรือโอกาส (probability)
*	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่รวบรวมได้โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติและนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนิสิต ได้แก่ เพศ สาขาวิชาและชั้นปีที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตเป็นรายข้อและรายด้าน และเปรียบเทียบความพึงพอใจเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตอนที่ 3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาและชั้นปีที่ศึกษา โดยแจกแจงเป็นค่าร้อยละในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรเพศ สาขาวิชาและชั้นปีที่ศึกษา

	ตัวแปร	จำนวน (n)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	191	47.80
	หญิง	209	52.20
	รวม	400	100.00
สาขาวิชา	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	194	48.50
	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	91	22.80
	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	115	28.70
	รวม	400	100.00
ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 1	106	26.50
	ชั้นปีที่ 2	108	27.00
	ชั้นปีที่ 3	94	23.50
	ชั้นปีที่ 4	92	23.00
	รวม	400	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน จำแนกข้อมูลเบื้องต้นได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นชาย 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 และหญิง จำนวน 209 คน ร้อยละ 52.20
2. สาขาวิชา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 และสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70
3. ชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และ ชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรีเป็นรายข้อและรายด้าน และทำการเปรียบเทียบความพึงพอใจเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400)

ความพึงพอใจด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต จะทำให้นิสิตมีความรู้และสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตได้โดยสมบูรณ์	4.01	0.65	มาก
2. การจัดการเรียนการสอน เอื้อต่อการเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้	3.72	0.78	มาก
3. กิจกรรมที่กำหนดให้เข้าร่วม ช่วยเสริมความรู้ในสาขาวิชาที่นิสิตเรียนได้มาก	3.77	0.72	มาก
4. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นจากที่เรียนในห้องเรียน	4.03	0.75	มาก
5. กิจกรรมทำให้สามารถคิดอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงความรู้จากกิจกรรมกับสิ่งต่าง ๆ ได้	3.89	0.74	มาก
6. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตสามารถคิดวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้	3.95	0.70	มาก
7. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตมีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ทางทฤษฎีและประสบการณ์จากกิจกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้	3.91	0.65	มาก
8. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้สามารถมองเห็นหนทางในการนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปใช้ในชีวิตจริงได้	3.93	0.76	มาก
9. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตมีโอกาสดำเนินการตามความสามารถเพื่อสร้างเสริมทักษะของตน	3.91	0.76	มาก
10. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตได้รับความรู้ ประสบการณ์และมุมมองที่หลากหลายจากเพื่อน ๆ จากต่างคณะและสาขาวิชา	4.07	0.67	มาก
รวม	3.92	0.49	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 10 ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.67) ข้อ 4 ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.75) และข้อ 1 ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.65)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400)

ความพึงพอใจด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
11. นิสิตมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของกิจกรรมที่กำหนดให้เข้าร่วม	4.14	0.77	มาก
12. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตมีความมั่นใจในตนเอง	4.01	0.71	มาก
13. นิสิตมีความเข้าใจบทบาทของผู้นำและผู้ตามที่ดี	3.88	0.74	มาก
14. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตรู้จักการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.98	0.72	มาก
15. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตรู้จักคิดและสามารถนำเสนอความคิดเห็น ของตนเองได้อย่างเหมาะสม	3.92	0.70	มาก
16. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตเกิดทักษะและมีศิลป์ในการติดต่อสื่อสารที่ดี	3.92	0.74	มาก
17. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตมีความรัก ห่วงใยและเข้าใจสังคมมากขึ้น	3.99	0.75	มาก
18. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตมีความซาบซึ้งในคุณค่าแห่งตนและผู้อื่นที่ อยู่ร่วมกันในสังคม	3.84	0.74	มาก
19. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตมีแนวคิดในการเสริมสร้างสมานฉันท์ให้ เกิดขึ้นในสังคม	3.89	0.75	มาก
20. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตรู้จักและเห็นความสำคัญของกาลเทศะ	3.99	0.75	มาก
รวม	3.95	0.51	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.51) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 11 ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.77) ข้อ 12 ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.71) และข้อ 17 และข้อ 20 ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.75)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านชุมชนและสังคม จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400)

ความพึงพอใจด้านชุมชนและสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
21. กิจกรรมนิสิต ช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยสู่สังคมภายนอก	3.82	0.83	มาก
22. กิจกรรมนิสิต ทำให้มหาวิทยาลัยและสังคมมีความใกล้ชิดและช่วยเหลือกันมากขึ้น	3.87	0.84	มาก
23. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตได้รับความเชื่อถือจากสังคมทั้งในปัจจุบันและเมื่อจบการศึกษา	3.84	0.80	มาก
24. กิจกรรมนิสิตมีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	3.82	0.78	มาก
25. กิจกรรมช่วยเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อชุมชนถิ่นกำเนิดของตน	3.82	0.81	มาก
26. กิจกรรมช่วยสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ	3.89	0.76	มาก
27. การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมช่วยเสริมสร้างคุณค่าภายในตนของนิสิต	3.92	0.77	มาก
28. การเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการช่วยเหลือชุมชนและสังคมให้อยู่อย่างมีความสุข	3.87	0.78	มาก
29. การเข้าร่วมกิจกรรม มีโอกาสช่วยเหลือชุมชนและสังคมได้ในหลายรูปแบบ	3.90	0.80	มาก
30. กิจกรรมนิสิต คือ สูตรสำเร็จของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคม	3.95	0.82	มาก
รวม	3.87	0.56	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านชุมชนและสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 30 ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.82) ข้อ 27 ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.77) และข้อ 29 ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.80)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านนันทนาการ จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400)

ความพึงพอใจด้านนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
31. กิจกรรมนิติต ช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยสู่สังคมภายนอก	4.12	0.80	มาก
32. กิจกรรมนิติต ทำให้มหาวิทยาลัยและสังคมมีความใกล้ชิดและช่วยเหลือกันมากขึ้น	4.01	0.78	มาก
33. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้ นิติตได้รับความเชื่อถือจากสังคมทั้งในปัจจุบันและเมื่อจบการศึกษา	4.05	0.81	มาก
34. กิจกรรมนิติตมีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	4.08	0.82	มาก
35. กิจกรรมช่วยเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อชุมชนถิ่นกำเนิดของตน	4.01	0.77	มาก
36. กิจกรรมช่วยสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ	3.85	0.75	มาก
37. การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมช่วยเสริมสร้างคุณค่าภายในตนของนิติต	3.89	0.75	มาก
38. การเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการช่วยเหลือชุมชนและสังคมให้อยู่อย่างมีความสุข	4.01	0.79	มาก
39. การเข้าร่วมกิจกรรม มีโอกาสช่วยเหลือชุมชนและสังคมได้ในหลายรูปแบบ	4.01	0.77	มาก
40. กิจกรรมนิติต คือ สูตรสำเร็จของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคม	3.93	0.80	มาก
รวม	3.99	0.56	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิติตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่นิติตมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 31 ($\bar{X}= 4.12$, S.D. = 0.80) ข้อ 38 ($\bar{X}= 4.01$, S.D. = 0.79) และข้อ 32 ($\bar{X}= 4.01$, S.D. = 0.78)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการจัดกิจกรรม จำแนกเป็นรายข้อ (n = 400)

ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
41. ฝ่ายจัดการหรือผู้จัดกิจกรรมมีความรู้ความสามารถ ทำให้นิสิตได้รับ ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม	3.84	0.72	มาก
42. การดำเนินงานกิจกรรมนิสิต เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมหรือ โครงการที่ได้ตั้งไว้	3.70	0.69	มาก
43. ผู้นำนิสิต/บุคลากรกองกิจการนิสิต/อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ให้ความ ช่วยเหลือในการเข้าร่วมกิจกรรมได้ดี	3.82	0.77	มาก
44. การอำนวยความสะดวกแก่นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมทำได้อย่างทั่วถึง	3.65	0.81	ปานกลาง
45. การดูแลด้านความปลอดภัยมีความรัดกุม เหมาะสมและทั่วถึง	3.71	0.82	มาก
46. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น มีความสอดคล้องกับความต้องการของ นิสิต	3.50	0.99	ปานกลาง
47. การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง มีการประสานงานด้านการเรียนการสอน เพื่อขอเวลาเรียนให้นักนิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรม	3.60	0.85	ปานกลาง
48. กิจกรรมที่นิสิตจำเป็นต้องเข้าร่วมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ทำให้เกิด ประโยชน์ใด ๆ ต่อนิสิตและมหาวิทยาลัย	3.47	0.84	ปานกลาง
49. การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นิสิตควรเข้าร่วมได้ตามความสมัครใจ (อาสาสมัคร) ไม่ควรมีการบังคับและกำหนดจำนวนกิจกรรมไว้	3.71	0.79	มาก
50. มีการอำนวยความสะดวกในการประทับตราหรือบันทึกกิจกรรมที่นิสิตได้ เข้าร่วมอย่างเหมาะสม	2.88	0.89	ปานกลาง
รวม	3.59	0.54	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการจัดกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 41 ($\bar{X}=3.84$, S.D.=0.72) ข้อ 42 ($\bar{X}=3.70$, S.D.=0.69) ข้อ 43 ($\bar{X}=3.82$, S.D.=0.77) ข้อ 45 ($\bar{X}=3.71$, S.D.=0.82) และข้อ 49 ($\bar{X}=3.71$, S.D.=0.79) ส่วนข้ออื่นๆ นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมทุกด้าน (n = 400)

ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ	3.92	0.49	มาก
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน	3.95	0.51	มาก
3. ด้านชุมชนและสังคม	3.87	0.56	มาก
4. ด้านนันทนาการ	3.99	0.56	มาก
5. ด้านการจัดกิจกรรม	3.59	0.54	ปานกลาง
รวม	3.87	0.54	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.59$, S.D.=0.54) ส่วนข้ออื่นๆ นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจ	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ	ชาย	191	3.84	0.48	มาก
	หญิง	209	3.99	0.49	มาก
	รวม	400	3.92	0.49	มาก
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน	ชาย	191	3.90	0.50	มาก
	หญิง	209	4.00	0.49	มาก
	รวม	400	3.95	0.51	มาก
3. ด้านชุมชนและสังคม	ชาย	191	3.76	0.56	มาก
	หญิง	209	3.97	0.53	มาก
	รวม	400	3.87	0.56	มาก
4. ด้านนันทนาการ	ชาย	191	3.89	0.56	มาก
	หญิง	209	4.09	0.55	มาก
	รวม	400	3.99	0.56	มาก
5. ด้านการจัดกิจกรรม	ชาย	191	3.49	0.60	ปานกลาง
	หญิง	209	3.67	0.46	มาก
	รวม	400	3.59	0.54	ปานกลาง
รวม	ชาย	191	3.78	0.48	มาก
	หญิง	209	3.95	0.47	มาก
	รวม	400	3.87	0.54	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D. =0.54) เมื่อพิจารณาตามเพศพบว่า นิสิตหญิง มีความพึงพอใจมากกว่า นิสิตชาย ($\bar{X}=3.95$, S.D. =0.47 และ $\bar{X}=3.78$, S.D. =0.48) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.54) โดย นิสิตชายมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49$, S.D. =0.60) และนิสิตหญิงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, S.D. = 0.46) ส่วนด้านอื่นนิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งเพศชายและหญิง

ตาราง 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจ	ชาย (n = 191)		หญิง (n = 209)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ	3.84	0.48	3.99	0.49	-3.130*	0.002
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน	3.90	0.50	4.00	0.49	-1.979*	0.049
3. ด้านชุมชนและสังคม	3.76	0.56	3.97	0.53	-4.015*	0.000
4. ด้านนันทนาการ	3.89	0.56	4.09	0.55	-3.507*	0.001
5. ด้านการจัดกิจกรรม	3.49	0.60	3.67	0.46	-3.433*	0.001
รวม	3.78	0.48	3.95	0.47	-4.071*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

ความพึงพอใจ	สาขาวิชา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเสริมสร้างความรู้ และวิชาการ	มนุษยศาสตร์และสังคมฯ	194	3.87	0.48	มาก
	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	91	3.90	0.50	มาก
	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	115	4.02	0.47	มาก
	รวม	400	3.92	0.49	มาก
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกัน	มนุษยศาสตร์และสังคมฯ	194	3.94	0.50	มาก
	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	91	3.96	0.51	มาก
	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	115	3.98	0.49	มาก
	รวม	400	3.95	0.51	มาก
3. ด้านชุมชนและสังคม	มนุษยศาสตร์และสังคมฯ	194	3.85	0.55	มาก
	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	91	3.82	0.60	มาก
	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	115	3.94	0.53	มาก
	รวม	400	3.87	0.56	มาก
4. ด้านนันทนาการ	มนุษยศาสตร์และสังคมฯ	194	3.96	0.58	มาก
	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	91	4.00	0.51	มาก
	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	115	4.04	0.58	มาก
	รวม	400	3.99	0.56	มาก
5. ด้านการจัดกิจกรรม	มนุษยศาสตร์และสังคมฯ	194	3.57	0.55	ปานกลาง
	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	91	3.51	0.55	ปานกลาง
	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	115	3.68	0.48	มาก
	รวม	400	3.59	0.54	ปานกลาง
รวม	มนุษยศาสตร์และสังคมฯ	194	3.84	0.43	มาก
	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	91	3.84	0.43	มาก
	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	115	3.93	0.58	มาก
	รวม	400	3.87	0.54	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.54) โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.57$, S.D.=0.55 และ $\bar{X}=3.51$, S.D.=0.55) ส่วนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.48) ส่วนด้านอื่นนิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกสาขาวิชา

ตาราง 13 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

ความพึงพอใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านเสริมสร้างความรู้ และวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.678	0.839	3.602*	0.028
	ภายในกลุ่ม	397	92.470	0.233		
	รวม	399	94.148			
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.159	7.950	0.317	0.729
	ภายในกลุ่ม	397	99.690	0.251		
	รวม	399	99.849			
3. ด้านชุมชนและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.041	0.520	1.685	0.187
	ภายในกลุ่ม	397	122.663	0.309		
	รวม	399	123.704			
4. ด้านนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.436	0.218	0.683	0.505
	ภายในกลุ่ม	397	126.758	0.319		
	รวม	399	127.194			
5. ด้านการจัดกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.575	0.787	2.771	0.064
	ภายในกลุ่ม	397	112.812	0.284		
	รวม	399	114.387			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.752	0.376	2.112	0.122
	ภายในกลุ่ม	397	70.709	0.178		
	รวม	399	71.461			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ จำแนกตามสาขาวิชา

ความพึงพอใจ	สาขาวิชา	มนุษย์และสังคมฯ วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี			
		$\bar{X}$	3.87	3.90	4.02
ด้านเสริมสร้าง	มนุษย์และสังคมฯ	3.87	-	0.03*	0.15
ความรู้และวิชาการ	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.90	-	-	0.12
	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	4.02	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจ	ชั้นปีที่ศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ	ชั้นปีที่ 1	106	3.85	0.47	มาก
	ชั้นปีที่ 2	108	4.04	0.42	มาก
	ชั้นปีที่ 3	94	3.97	0.50	มาก
	ชั้นปีที่ 4	92	3.79	0.53	มาก
	รวม	400	3.92	0.49	มาก
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน	ชั้นปีที่ 1	106	3.89	0.82	มาก
	ชั้นปีที่ 2	108	4.05	0.47	มาก
	ชั้นปีที่ 3	94	3.98	0.48	มาก
	ชั้นปีที่ 4	92	3.89	0.52	มาก
	รวม	400	3.95	0.51	มาก
3. ด้านชุมชนและสังคม	ชั้นปีที่ 1	106	3.81	0.57	มาก
	ชั้นปีที่ 2	108	4.01	0.53	มาก
	ชั้นปีที่ 3	94	3.90	0.50	มาก
	ชั้นปีที่ 4	92	3.75	0.60	มาก
	รวม	400	3.87	0.56	มาก
4. ด้านนันทนาการ	ชั้นปีที่ 1	106	3.93	0.55	มาก
	ชั้นปีที่ 2	108	4.13	0.52	มาก
	ชั้นปีที่ 3	94	4.01	0.57	มาก
	ชั้นปีที่ 4	92	3.89	0.59	มาก
	รวม	400	3.99	0.56	มาก
5. ด้านการจัดกิจกรรม	ชั้นปีที่ 1	106	3.48	0.54	ปานกลาง
	ชั้นปีที่ 2	108	3.75	0.45	มาก
	ชั้นปีที่ 3	94	3.59	0.53	ปานกลาง
	ชั้นปีที่ 4	92	3.48	0.58	ปานกลาง
	รวม	400	3.59	0.54	ปานกลาง
รวม	ชั้นปีที่ 1	106	3.79	0.46	มาก
	ชั้นปีที่ 2	108	4.00	0.57	มาก
	ชั้นปีที่ 3	94	3.89	0.55	มาก
	ชั้นปีที่ 4	92	3.76	0.44	มาก
	รวม	400	3.87	0.54	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.59$, S.D.=0.54) โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 3 และ 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.54, $\bar{X}=3.59$, S.D.=0.53 และ $\bar{X}=3.48$, S.D.=0.58 ตามลำดับ) ส่วนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D.=0.45) ส่วนด้านอื่นนิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกชั้นปี

ตาราง 16 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวม 5 ด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.914	1.305	5.726*	0.001
	ภายในกลุ่ม	396	90.234	0.228		
	รวม	399	94.148			
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.836	0.612	2.472	0.061
	ภายในกลุ่ม	396	98.013	0.248		
	รวม	399	99.849			
3. ด้านชุมชนและสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.960	1.320	4.365*	0.005
	ภายในกลุ่ม	396	119.744	0.302		
	รวม	399	123.704			
4. ด้านนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.424	1.141	3.651*	0.013
	ภายในกลุ่ม	396	123.771	0.313		
	รวม	399	127.194			
5. ด้านการจัดกิจกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.009	2.003	7.318*	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	108.378	0.274		
	รวม	399	114.387			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.628	1.209	7.059*	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	67.833	0.171		
	รวม	399	71.461			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน นิสิตมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจ	ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		$\bar{X}$	3.85	4.04	3.97	3.79
ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ	ชั้นปีที่ 1	3.85	-	0.19*	0.12	0.06
	ชั้นปีที่ 2	4.04	-	-	0.07	0.25*
	ชั้นปีที่ 3	3.97	-	-	-	0.18
	ชั้นปีที่ 4	3.79	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจแตกต่างกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านชุมชนและสังคม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจ	ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		$\bar{X}$	3.81	4.01	3.90	3.75
ด้านชุมชนและสังคม	ชั้นปีที่ 1	3.81	-	0.20	0.09	0.06
	ชั้นปีที่ 2	4.01	-	-	0.11	0.26*
	ชั้นปีที่ 3	3.90	-	-	-	0.15
	ชั้นปีที่ 4	3.75	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ด้านชุมชนและสังคม พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 กับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านนันทนาการ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจ	ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
			3.93	4.13	4.01	3.89
ด้านนันทนาการ	ชั้นปีที่ 1	3.93	-	0.20	0.08	0.04
	ชั้นปีที่ 2	4.13	-	-	0.12	0.24*
	ชั้นปีที่ 3	4.01	-	-	-	0.12
	ชั้นปีที่ 4	3.89	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ด้านนันทนาการ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 กับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านการจัดกิจกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความพึงพอใจ	ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
			3.48	3.75	3.59	3.48
ด้านการจัดกิจกรรม	ชั้นปีที่ 1	3.48	-	0.27	0.11	0.00
	ชั้นปีที่ 2	3.75	-	-	0.16	0.27*
	ชั้นปีที่ 3	3.59	-	-	-	0.11
	ชั้นปีที่ 4	3.48	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ด้านการจัดกิจกรรม พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 กับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ความพึงพอใจ	ชั้นปีที่ศึกษา					
		$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		$\bar{X}$	3.79	4.00	3.89	3.76
โดยรวม 5 ด้าน	ชั้นปีที่ 1	3.79	-	0.21*	0.10	0.03
	ชั้นปีที่ 2	4.00	-	-	0.11	0.24*
	ชั้นปีที่ 3	3.89	-	-	-	0.13
	ชั้นปีที่ 4	3.76	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา โดยรวมทุกด้าน พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจแตกต่างกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปี 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 3 สรุปความพึงพอใจและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ ที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปได้ดังนี้

1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ

- 1.1 ควรมีการจัดกิจกรรมให้มากขึ้นและประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง
- 1.2 ไม่ควรเน้นกิจกรรมที่มีความเคร่งเครียดมากเกินไป
- 1.3 ควรมีการนำความรู้ใหม่เข้ามาเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการที่นิสิตเรียนอยู่

2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน

- 2.1 ควรจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการอยู่ร่วมกันให้มากขึ้นและมีกิจกรรมที่จะทำให้รู้จักกันมากขึ้น
- 2.2 ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์กับคนในสังคมให้มากขึ้น
- 2.3 ควรจัดให้นิสิตชั้นปีที่ 1 มาเรียนอยู่ที่ มศว องค์กรักทุกคน เพราะการแยกกันอยู่ทั้งที่ประสานมิตรและองค์กรัก ทำให้นิสิตรู้สึกเหมือนอยู่กันคนละมหาวิทยาลัย

3. ด้านชุมชนและสังคม

- 3.1 ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นิสิตมีโอกาสดูพบปะกันมากขึ้น
- 3.2 ควรมีกิจกรรมที่เน้นการเสียสละเพื่อส่วนรวมและเพื่อสังคม
- 3.3 ควรจัดกิจกรรมที่ให้นิสิตมีโอกาสดูออกชุมชนในพื้นที่องค์กรักให้มากขึ้น เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กับชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย

3.4 ควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชุมชนให้มากกว่านี้ แทนการใช้จ้างงบประมาณเพื่อปลูกสร้าง

4. ด้านนันทนาการ

- 4.1 ควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการมากขึ้น เพื่อสร้างความสนุกสนาน
- 4.2 กิจกรรมนันทนาการทำให้ได้รับความสนุกสนานมาก
- 4.3 ควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทคอนเสิร์ตตามสมัยนิยมบ้าง

5. ด้านการจัดกิจกรรม

- 5.1 กิจกรรมที่จัดควรมีหลากหลายรูปแบบ และแตกต่างกันให้มาก
- 5.2 การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งน่าจะจัดในวันที่ไม่มีการเรียนการสอน
- 5.3 ควรมีการสอบถามความสมัครใจหรือความต้องการของนิสิตว่าต้องการเข้าร่วม

กิจกรรมต่าง ๆ ก่อนจัดกิจกรรม

- 5.4 เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อยมาก ทำให้นิสิตไม่เข้าร่วมหรือเข้าร่วมน้อย

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

6.1 มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนแก่นักกีฬาอย่างพอเพียง และสนับสนุนการกีฬาให้มากกว่านี้ รวมทั้งควรมีเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมแก่นักกีฬากีฬา มีการให้ทุนค่าเล่าเรียนและค่าที่พักสำหรับนักกีฬามหาวิทยาลัย

- 6.2 ไม่ควรมีข้อบังคับมากเกินไป ควรให้อิสระแก่นิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีสังเขปขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ สาขาวิชาและชั้นปีที่ศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะทำให้ทราบความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการพัฒนานิสิต และเป็นประโยชน์ต่อคณะ สถาบัน สำนักและมหาวิทยาลัยในการจัดการเรียนการสอน การนำไปปรับปรุงและพัฒนารูปแบบ เนื้อหาของกิจกรรมให้สอดคล้องและเกิดประโยชน์ต่อนิสิตอย่างแท้จริง

สมมติฐานในการวิจัย

1. นิสิตระดับปริญญาตรีที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแตกต่างกัน
2. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแตกต่างกัน
3. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนต่างชั้นปี มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแตกต่างกัน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาปัญหาและรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ

3. สร้างแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้อง

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (อยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตที่จะไม่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.901

3. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวโดยทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เกี่ยวกับเพศ สาขาวิชาและชั้นปีที่ศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต 5 ด้าน คือ ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน ด้านชุมชนและสังคม ด้านนันทนาการและด้านการจัดกิจกรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งแต่ละข้อกำหนดคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยอิงเกณฑ์ หาค่าเฉลี่ยเมื่อทำการวิเคราะห์แปรผล (อารมณีนาวากาญจน์. 2546: 56; อ้างอิงจาก วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

ค่าเฉลี่ย ระดับความพึงพอใจ

3.67 — 5.00	มาก
2.34 — 3.66	ปานกลาง
1.00 — 2.33	น้อย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสือไปยื่นต่อคณบดีทุกคณะวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตัวแทนสาขาวิชา เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้คืนครบตามจำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมมาทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นรายข้อและรายด้าน และเปรียบเทียบความพึงพอใจเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปแต่ละด้านแล้วนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสรุปได้ ดังนี้

1. เพศ พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นชาย 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 และหญิง 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20
2. สาขาวิชา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 และนิสิตที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70
3. ชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตเป็นรายข้อและรายด้าน และการเปรียบเทียบความพึงพอใจเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) สรุปได้ดังนี้

1. นิสิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$, S.D.=0.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ
2. นิสิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.95$, S.D.=0.51) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ
3. นิสิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านชุมชนและสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ

4. นิสิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ

5. นิสิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการจัดกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 41 ฝ่ายจัดการหรือผู้จัดกิจกรรมมีความรู้ความสามารถทำให้นิสิตได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X}=3.84$, S.D.=0.72) ข้อ 42 การดำเนินงานกิจกรรมนิสิตเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมหรือโครงการที่ได้ตั้งไว้ ($\bar{X}=3.70$, S.D.=0.69) ข้อ 43 ผู้นำนิสิต/บุคลากรกองกิจการนิสิต/อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมให้ความช่วยเหลือในการเข้าร่วมกิจกรรมได้ดี ($\bar{X}=3.82$, S.D.=0.77) ข้อ 45 การดูแลด้านความปลอดภัยมีความรัดกุมเหมาะสมและทั่วถึง ($\bar{X}=3.71$, S.D.=0.82) และข้อ 49 การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ นิสิตควรเข้าร่วมได้ตามความสมัครใจ (อาสาสมัคร) ไม่ควรมีการบังคับและกำหนดจำนวนกิจกรรมไว้ ($\bar{X}=3.71$, S.D.=0.79) ส่วนข้ออื่นๆ นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

6. นิสิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.54) ส่วนข้ออื่นๆ นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

7. เพศ พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.54) เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า นิสิตหญิง มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตชาย ($\bar{X}=3.95$, S.D.=0.47 และ $\bar{X}=3.78$, S.D.=0.48) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.54) โดยนิสิตชายมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49$, S.D.=0.60) และนิสิตหญิงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.46) ส่วนด้านอื่นนิสิตทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

นิสิตระดับปริญญาตรี ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. สาขาวิชา พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.54) โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.57$, S.D.=0.55 และ $\bar{X}=3.51$, S.D.=0.55) ส่วนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชา

วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.48) ส่วนด้านอื่นนิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกสาขาวิชา

นิสิตระดับปริญญาตรี ที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้นด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความพึงพอใจแตกต่างกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

9. ชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.54) โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 3 และ 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.54, $\bar{X}=3.59$, S.D.=0.53 และ $\bar{X}=3.48$, S.D.=0.58 ตามลำดับ) ส่วนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D.=0.45) ส่วนด้านอื่นนิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกชั้นปี

นิสิตระดับปริญญาตรี ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน นิสิตมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ สรุปผลได้ดังนี้

- ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจแตกต่างกับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ตามลำดับ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

- ด้านชุมชนและสังคม พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 กับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

- ด้านนันทนาการ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 กับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

- ด้านการจัดกิจกรรม พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้น ปีที่ 2 กับนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้น ปีที่ 4 มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปี ที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

- โดยรวมทุกด้าน พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจแตกต่างกับ นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปี 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่ศึกษาอยู่ใน ชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความ แตกต่าง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนิสิตในด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ

นิสิตเสนอว่ากิจกรรมด้านนี้ ควรมีการจัดให้มากขึ้นและประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง โดย ไม่ควรเน้นกิจกรรมที่มีความเคร่งเครียดและหนักเกินไป และควรมีการนำวิทยากรความรู้ใหม่เข้า มาช่วยเสริมความรู้ทางวิชาการที่นิสิตเรียนอยู่อย่างสม่ำเสมอ

2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน

ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมอยู่ร่วมกันให้มากขึ้น และมีกิจกรรมที่จะทำให้ รู้จักกันมากขึ้น รวมทั้งกิจกรรมที่เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันกับคนในสังคมภายนอก ด้วย และนอกจากนี้นิสิตยังเสนอว่า ควรจัดให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ของทุกคณะมาเรียนที่ มศว องค์กรักษ์ ทั้งหมด ซึ่งจะทำให้นิสิตมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันยิ่งขึ้น

3. ด้านชุมชนและสังคม

นิสิตได้เสนอความเห็นเห็นว่า ควรมกิจกรรมเพื่อให้นิสิตได้มีโอกาสพบปะกันมากขึ้น มีกิจกรรมที่เน้นการเสียสละ กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นิสิตได้ออกชุมชนในพื้นที่องค์กรักษ์ เพื่อให้เกิด ความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย และรวมทั้งควรจัดค่ายพัฒนาชุมชนให้มากกว่านี้ แทนการสร้างสิ่งปลูกสร้าง

4. ด้านนันทนาการ

นิสิตได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า กิจกรรมนันทนาการทำให้นิสิตได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน จึงควรมีการจัดให้มากขึ้น และควรมีการจัดกิจกรรมความบันเทิง เช่น การแสดง คอนเสิร์ตตามสมัยนิยมบ้าง

5. ด้านการจัดกิจกรรม

นิสิตได้เสนอไว้ว่า กิจกรรมควรมีหลายแบบและแตกต่างกันให้มาก และในการจัด กิจกรรมแต่ละครั้งควรจัดในวันที่ไม่มีการเรียนการสอน ควรมีการสอบถามถึงความต้องการเข้า ร่วมกิจกรรมของนิสิตบ้าง และในการจัดกิจกรรมที่ผ่านมามักให้เวลาน้อยมากทำให้นิสิตไม่เข้าร่วม หรือเข้าร่วมน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ นิสิตได้เสนอเพิ่มเติมไว้ว่า

ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการกีฬาอย่างพอเพียง และให้การสนับสนุนนักกีฬาให้มากกว่านี้ ควรมีเบี้ยเลี้ยงซ่อมกีฬา ทุนค่าเล่าเรียนและค่าที่พักสำหรับนักกีฬา และไม่ควรถูกกำหนดกิจกรรมบังคับมากเกินไป ควรให้อิสระแก่นิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรม

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้างต้น ผู้วิจัยได้อภิปรายผลสรุปได้ดังนี้

1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ

นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมที่นิสิตได้เข้าร่วมนั้นมีคุณค่าและประโยชน์ที่สามารถเสริมความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชาที่ตนเองศึกษาอยู่ได้มาก ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดแนวทางการเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น นอกเหนือจากประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้นๆ ที่ได้รับโดยตรงอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: บทคัดย่อ) เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้และการพัฒนาตนเอง และด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พวงทอง วุฒิเดช (2542: 28) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 264 คน พบว่า นักศึกษาส่วนมากมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากต้องการพัฒนาตัวเองให้มีความรอบรู้ รอบคอบ มีความอดทน มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยและแบบแผนอันดีงาม เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านคิด ทำ สร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงาม ตลอดจนปรับตัวเข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเสริมสร้างบุคลิกภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน

นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้นิสิตทุกคนจะต้องเข้าร่วมนั้น จะทำให้นิสิตได้พบปะกับเพื่อนนิสิตที่มาจากหลากหลายคณะและมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน ทำให้ได้มีโอกาสศึกษาเรียนรู้ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลายรูปแบบ รวมทั้งจะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะเป็นทักษะชีวิตสู่การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ในการดำเนินชีวิตหลังสำเร็จการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อับราฮัมโมวิช (กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์. 2547:

47; อ้างอิงจาก Abrahamowicz. 1988: 233-238) ที่ได้ศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นสมาชิกองค์กรนักศึกษา การรับรู้ความพอใจและการมีส่วนร่วมในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า ข้อแตกต่างที่มากที่สุดระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่เป็นสมาชิกองค์กรนักศึกษา กับกลุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิก และด้านที่เป็นทางบวกมากที่สุดของกลุ่มที่เป็นสมาชิก คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและด้านที่ไม่เกี่ยวกับสติปัญญาซึ่ง ได้แก่ การพัฒนาและการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับประสบการณ์นอกชั้นเรียนมากกว่าที่เป็นประสบการณ์ในชั้นเรียน

3. ด้านชุมชนและสังคม

นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า การที่นิสิตได้มีโอกาสได้ใกล้ชิด ช่วยเหลือชุมชนและสังคมจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น หรือกิจกรรมที่นิสิตได้สมัครเข้าร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ นั้น ทำให้นิสิตได้มีโอกาสในการช่วยสร้างสรรค์สังคมและเสริมสร้างคุณค่าภายในตนของนิสิต ทำให้เกิดความรู้สึภาคภูมิใจในตนเองและเห็นคุณค่าของกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งเป็นคุณงามความดีที่ได้ปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรมอันจะเสริมสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์เมื่อสำเร็จการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปรัง (2548: บทคัดย่อ) เรื่อง ทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต พบว่า นิสิตมีทักษะต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตด้านการบำเพ็ญประโยชน์ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4. ด้านนันทนาการ

นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ กิจกรรมนันทนาการที่นิสิตได้เข้าร่วมนั้น นอกจากจะทำให้นิสิตได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน อารมณ์แจ่มใส จิตใจเบิกบาน ได้ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน การดำเนินชีวิตประจำวัน และได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังทำให้นิสิตได้รับความรู้ ทักษะในการทำกิจกรรมและสามารถนำกิจกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตส่วนตัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ทบวงมหาวิทยาลัย (2545: บทคัดย่อ) ที่ได้สรุปผลการประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา ประจำปี 2544 โดยการสุ่มตัวอย่างนิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 5,063 คน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน 63 สถาบัน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยระดับรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการกองและอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่มีความคิดเห็นต่อโครงการสำหรับนิสิตนักศึกษา พบว่า นักศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการ ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าโครงการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาส่งผลทางบวกในระดับมาก ในข้อการประเมินทุกด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ การตระหนักในความนิยมไทย การตระหนักในวัฒนธรรมและประเพณีไทยอันดีงาม ความสามารถในการเสริมสร้างความเป็นสากล และการนำแนวคิดไปใช้ในการสร้างงานสร้างรายได้ โครงการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา มีจุดแข็งคือ กิจกรรมที่สถาบันได้จัดขึ้นส่งกระทบทางบวกโดยตรงแก่นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ทำให้นิสิตนักศึกษาที่มีความประทับใจต่อสถาบัน มองเห็นแนวทางและคุณค่าของการพัฒนาศักยภาพแห่งตนอย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะพงษ์ นิกุลวงศ์

(2547: บทคัดย่อ) เรื่อง ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา จำนวน 649 คน พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่าการ จัดกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ มีผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

5. ด้านการจัดกิจกรรม

นิสิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่พบว่านิสิตมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 41 ฝ่ายจัดการหรือผู้จัดกิจกรรมมีความรู้ความสามารถทำให้นิสิตได้รับ ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม, ข้อ 42 การดำเนินงานกิจกรรมนิสิตเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ กิจกรรมหรือโครงการที่ได้ตั้งไว้, ข้อ 43 ผู้นำนิสิต/บุคลากรกองกิจการนิสิต/อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมให้ความช่วยเหลือในการเข้าร่วมกิจกรรมได้ดี, ข้อ 45 การดูแลด้านความปลอดภัยมีความ รัดกุมเหมาะสมและทั่วถึง และข้อ 49 การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นิสิตควรเข้าร่วมได้ตามความ สัมผัสใจ (อาสาสมัคร) ไม่ควรมีการบังคับและกำหนดจำนวนกิจกรรมไว้ อาจเป็นเพราะว่า ในด้าน ความรู้ความสามารถของบุคลากร วัตถุประสงค์ของกิจกรรมและการให้ความคุ้มครองแก่นิสิตที่เข้า ร่วมกิจกรรมนั้น นิสิตเห็นว่ามีมาตรฐานอยู่ในระดับสูงที่เป็นที่น่าพอใจและมีความมั่นใจในการเข้า ร่วมกิจกรรม

ส่วน ข้อ 44 การอำนวยความสะดวกแก่นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมทำได้อย่างทั่วถึง, ข้อ 46 กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น มีความสอดคล้องกับความต้องการของนิสิต, ข้อ 47 การจัด กิจกรรมในแต่ละครั้ง มีการประสานงานด้านการเรียนการสอนเพื่อขอเวลาเรียนให้นักนิสิตได้เข้า ร่วมกิจกรรม ข้อ 48 กิจกรรมที่นิสิตจำเป็นต้องเข้าร่วมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ทำให้เกิดประโยชน์ ใด ๆ ต่อนิสิตและมหาวิทยาลัย และ ข้อ 50 มีการอำนวยความสะดวกในการประทับตราหรือบันทึก กิจกรรมที่นิสิตได้เข้าร่วมอย่างเหมาะสม ที่นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางนั้น อาจเป็น เพราะว่าการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตที่นอกเหนือจากที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองกิจการ นิสิตเป็นหลักแล้ว ยังมีกิจกรรมที่ดำเนินงานโดยคณะ สถาบันและสำนักอื่น ๆ ที่เปิดโอกาสให้นิสิต ทั่วไปสามารถเข้าร่วมได้และนิสิตสามารถนับเป็นกิจกรรมตามข้อบังคับฯ ได้ ในกรณีที่ได้รับอนุมัติ จากมหาวิทยาลัย ซึ่งในการดำเนินงานอาจจะมีความแตกต่างหรือขั้นตอนที่ไม่เหมือนกัน การ ประสานงานด้านการเรียนการสอนอาจทำได้ยากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตที่จะ ไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร จึงอาจส่งผลให้นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก ซึ่ง สอดคล้องผลการวิจัยของ อุกฤษฏ์ มนูญทรัพย์ (2544: บทคัดย่อ) เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่มีต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและ สวัสดิการ เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจ 6 ด้าน คือ ด้านหอพัก ด้านกิจกรรมนิสิต ด้านกีฬา ด้าน แนนแนวการศึกษาและอาชีพ ด้านอนามัยและด้านอาหาร จำแนกตามเพศ คณะและชั้นปี พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการในแต่ละด้านและโดยรวม ทุกด้านในระดับปานกลาง

6. เพศ

นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความแตกต่างกันโดยพื้นฐานทางกายภาพและสภาวะทางอารมณ์อยู่แล้ว และรวมทั้งวัยของนิสิตที่กำลังอยู่ในวัยรุ่นเต็มตัว มีความเป็นตัวของตัวเองสูงจึงอาจส่งผลต่อการเข้าถึงประโยชน์ที่แท้จริงของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้แตกต่างกัน เช่น ในด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ นิสิตชายอาจเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่เข้าร่วมได้น้อยกว่านิสิตหญิง เพราะโดยธรรมชาติแล้วนิสิตชายจะมีความละเอียดและอดทนน้อยกว่า ในขณะที่นิสิตหญิงจะมีความพยายาม ความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ทางวิชาการและอดทนต่อการเรียนรู้นานกว่านิสิตชาย ในด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน นิสิตหญิงอาจมีความละเอียดอ่อนในอารมณ์และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นได้มากกว่านิสิตชาย ซึ่งมักจะไม่มีความมู่ทะลุโผล่ โดน ขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดความอดทนและละเอียดที่จะเอาใจใส่ดูแลความรู้สึกผู้อื่นเพียงพอ ในขณะที่ด้านนันทนาการ นิสิตชายอาจมีความพึงพอใจ มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน เข้าถึงกิจกรรมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมได้มากกว่านิสิตหญิง เป็นต้น ความแตกต่างด้านเพศ จึงส่งผลต่อความพึงพอใจที่แตกต่างกันของนิสิตชายและนิสิตหญิง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547: บทคัดย่อ) เรื่อง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตชายและหญิง มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วุฒิชัย ฤกษ์เมธ (2546: บทคัดย่อ) เรื่อง ทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ ใน 3 ด้าน คือด้านพัฒนาบุคคล ด้านพัฒนาสังคมและด้านรูปแบบกิจกรรม พบว่า ทักษะของนิสิตต่อการจัดกิจกรรมมีรูปแบบบังคับโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง นิสิตที่มีเพศ สาขาวิชา ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสพการณ์การทำงานกิจกรรมและสถานภาพการพักอาศัยที่แตกต่างกัน มีทักษะโดยรวมต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบบังคับไม่แตกต่างกัน

7. สาขาวิชา

นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมนิสิตตามข้อบังคับฯ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้นิสิตทุกคนต้องเข้าร่วมนั้น ได้พิจารณาประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับนิสิตทุกคน ทุกสาขาวิชา เพื่อความสมบูรณ์ในศักยภาพและคุณภาพของบัณฑิตว่า เมื่อนิสิตทุกคนทุกสาขาวิชาได้เข้าร่วมกิจกรรมแล้ว จะสามารถที่จะซึมซับเอาประสบการณ์ ความรู้ คุณค่าและประโยชน์จากกิจกรรมนั้นๆ ได้ไม่แตกต่างกัน และนิสิตจะสามารถนำไปใช้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จได้ภายหลังจบการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547: บทคัดย่อ) เรื่อง

พฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรม บังคับ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในคณะวิชาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบ กิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า เนื้อหาทางวิชาการในสาขาวิชาที่นิสิตศึกษาอยู่นั้น มีผลต่อระดับความรู้และทักษะพื้นฐานของนิสิตในการที่จะซึมซับผลของกิจกรรมที่เข้าร่วม เช่น นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาที่มีเนื้อหาด้านทฤษฎีและการคิดวิเคราะห์ อาจมีความคิดคำนึงและมุ่งวิเคราะห์ผลของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนและสามารถสังเคราะห์ถึงคุณประโยชน์ของกิจกรรม ได้มากกว่านิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาที่มีเนื้อหาการเรียนด้านกิจกรรมและการปฏิบัติทางสังคม จึงทำให้เข้าถึงเนื้อหาของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้แตกต่างกัน และมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชญาภาณท์ นวลสิงห์ (2547: บทคัดย่อ) เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจ 6 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร ด้านกิจกรรมนิสิต ด้านการบริการนิสิต และด้านอาคารสถานที่ จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา สภาพการพักอาศัย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 509 คน พบว่า นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร ด้านกิจกรรมนิสิต ด้านการบริการนิสิต และด้านอาคารสถานที่ นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ชั้นปีที่ศึกษา

นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยในด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน นิสิตมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า พื้นฐานทางความรู้และประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตอาจมีความเหลื่อมล้ำกันในด้านความมากน้อยในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น นิสิตชั้นปีที่ 1 หรือ 2 อาจเคยเข้าร่วมกิจกรรมเพียงบางกิจกรรมหรือบางกลุ่มเท่านั้น ส่วนนิสิตในชั้นปีที่ 3 หรือ 4 อาจจะเข้าร่วมกิจกรรมครบทุกกิจกรรมตามข้อบังคับแล้วหรืออาจจะเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าที่กำหนดไว้ จึงทำให้รุ่นพี่มีทักษะ ความรู้และประสบการณ์มากกว่ารุ่นน้อง ทำให้สามารถซึมซับผลจากกิจกรรมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมมากกว่า เป็นต้น จึงส่งผลต่อระดับความพึงพอใจที่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญจ เอกรวิริยะเสถียร (2549: บทคัดย่อ) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ พื้นฐานการศึกษาเดิม ชั้นปีและคณะที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา

ระดับปริญญาตรี จำนวน 350 คน พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนา การของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการได้รับความสนุกสนานจากการเข้าร่วมกิจกรรมและมีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้นำกิจกรรม สถานที่จัดกิจกรรมและอาจารย์ฝ่ายกิจกรรมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และนักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีปัจจัยโดยรวมและปัจจัยภายนอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน นิสิตมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า โดยธรรมชาติของนิสิตที่ศึกษาอยู่ต่างชั้นปีกัน จะมีความเคารพนับถือกันระหว่งรุ่นพี่รุ่นน้องที่เป็นวัฒนธรรมมาต่อเนื่องอยู่แล้ว เมื่อได้มีโอกาสรวมกิจกรรมกันจึงไม่มีผลกระทบทางความสัมพันธ์ อีกทั้งวัยของนิสิตตั้งแต่ระดับชั้นปีที่ 1-4 ที่ถือว่าอยู่ในวัยรุ่นเต็มตัวที่มีความคิดอ่านและมีความเป็นตัวของตัวเองสูง การเข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่จะมีความมั่นใจในความเป็นตัวเองและกล้าที่จะแสดงออกในบทบาทแต่ละกิจกรรมอยู่แล้ว ความแตกต่างด้านชั้นปีที่ศึกษาของนิสิตจึงไม่มีผลต่อความพึงพอใจในกิจกรรมที่เข้าร่วม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์ (2547: บทคัดย่อ) เรื่อง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า

1. ควรมีการจัดกิจกรรมด้านเสริมสร้างความรู้วิชาการที่เน้นวิทยาการสมัยใหม่ มีความหลากหลาย แต่ไม่ควรมีความเคร่งเครียดและหนักเกินไป และมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง
2. กิจกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อการฝึกทักษะและส่งเสริมอยู่ร่วมกันให้มากขึ้น และมีกิจกรรมที่ทำให้รู้จักกันมากขึ้น
3. ด้านชุมชนและสังคม ควรมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นิสิตได้ออกชุมชนในพื้นที่องค์กรฯ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย และรวมทั้งควรจัดค่ายพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น
4. ด้านนันทนาการ ควรเพิ่มจำนวนกิจกรรมให้นิสิตได้เลือกมากขึ้น
5. ด้านการจัดกิจกรรม ควรมีการดำเนินงานแบบบูรณาการหน่วยงานจัดกิจกรรมให้สามารถประสานกันได้อย่างลงตัว เพื่อให้นิสิตต่างคณะที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสามารถเข้าร่วมได้อย่างทั่วถึงโดยไม่มีผลเสียต่อการเรียนหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานอื่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเชิงทดลองกิจกรรมที่มีผลต่อนิสิตในด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมให้สามารถพัฒนาศักยภาพนิสิตได้สูงขึ้น
2. ควรมีการวิจัยศึกษาและเปรียบเทียบกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพนิสิต

บรรณานุกรม

- กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์. (2547). พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรรณิการ์ ไวยสุรา. (2549). ศึกษาปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของพนักงานสาย
การผลิต บริษัทในเครือเซ็นทรัลมาร์เก็ตติ้งกรุ๊ป. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการ
นันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ ตูเทศานนท์. (2542). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินงานของ
สถานธนาบาลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (การบริการและนโยบายสวัสดิการ
สังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2543). จิตวิทยาการบริหารอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จিন্নัน สีสม. (2549). สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชญาภาณท์ นวลสิงห์. (2547). ความพึงพอใจของนิสิตต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ องครักษ์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ เยาวพัฒน์. (2543). นันทนาการ. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.
- เชิดชัย ศรีรัตน์. (2548). ความพึงพอใจของผู้ชมมวยไทยต่อการจัดการในสนามมวย
สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). สรุปผลการประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษา
ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: ทบวงฯ.
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2545). การวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรงค์ แก้วผดุง. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
วังไกลกังวลต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2544). พจนานุกรมไทยฉบับใหม่. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1977).
- เบญจ อกวิริยะเสถียร (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยปทุมธานี. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประมุข เจียมสถิตย์. (2547). ความพึงพอใจของท้องถิ่นที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในอุทยานแห่งชาติบางสีดา จังหวัดสระแก้ว. ปรินิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา หมั่นคง. (2547). ความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรปริญญาทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะดา สีทองคำ. (2549). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการจัดกิจกรรมธุรกิจนันทนาการของบริษัทในเครือเมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะพงษ์ นิกุลวงศ์. (2547). ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนันทนาการด้านการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม. ปรินิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์ศักดิ์ แป้นแก้ว. (2548). ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง. (2548). ทศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงทอง วุฒิเดช. (2542). ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา. เชียงใหม่: หน่วยกิจการนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2548). ขอบบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2548. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยฯ. โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- _____. (2546). คู่มือการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: กองกิจการนิสิต, มหาวิทยาลัยฯ. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2545). คู่มือการประเมินคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา, มหาวิทยาลัยฯ. องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.

- _____. (2547). ยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการบริหาร
ยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยฯ. สันติศิริการพิมพ์.
- _____. (2547). รายงานประจำปี 2546 - 2547 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ:
คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี, มหาวิทยาลัยฯ.
- _____. (2549). สรุปจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2549. กรุงเทพฯ:
งานทะเบียนนิสิตและสถิติ กองบริการการศึกษา, มหาวิทยาลัยฯ.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วฤชาญ์ ฤกษ์เมธ. (2546). ทศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรม
นิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา เพ็ชรวงศ์. (2542). พฤติกรรมและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการใช้บริการ.
วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ สุชีเกตุ. (2545, กันยายน – ธันวาคม). การอุดมศึกษา. วารสารการบริหารและธุรการ.
กรุงเทพฯ: งานจักรกลการพิมพ์ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
(6): 5-11.
- สมัย เจริญช่าง. (2540). ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการใช้บริการของ
กรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีเขตมีนบุรี. ภาคนิพนธ์ พบ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สิริพงศ์ สิริกุลสิงห์. (2546). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการให้บริการนันทนาการ
ของหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ ค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช จังหวัดลพบุรี.
ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย. (2549). กิจกรรมนักศึกษา. สืบค้นเมื่อ
25 กุมภาพันธ์ 2549; จาก http://studentaff.eau.ac.th/activiti/ac_m001a.php.
- สุชา จันท์เอม. (2527). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. (2547). แนวการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านยาเสพติด.
กรุงเทพฯ: กลุ่มส่งเสริมกิจการนันทนาการ สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ,
สำนักงาน. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2549). ชีวิตกับนันทนาการ. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2549; จาก
<http://www.brdp.osrd.go.th/forlive/meaning.htm>.

สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายภ. พริกหวานกราฟฟิค.

สำเนา ขจรศิลป์. (2538). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา: การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

อารมณ นาวากาญจน์. (2546). เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของบุคลากรในหน่วยงานสังกัด
กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อุกฤษฏ์ มนุจันทรธ. (2544). ความพึงพอใจของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขต
กำแพงแสนที่มีต่อการให้บริการในงานกิจการนิสิตและสวัสดิการ. ปรินญาณพนธ์
กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

Boxter, Magolda B. (1992, May) Curricular Influences on College Student Intellectual
Development. *Journal of College Student Development*. 33(3): 203-213.

Donald, Elmer E. (1974, October). A Comparative Study of the Opinions of Students
Faculty, and Local Board Members Regarding the Appropriate Elements of
Student Activities Programs in Metropolitan Virginia Community College.
Dissertation Abstracts International. 35(30): 1882-A.

Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd Edition. New York: McGraw-Hill.

Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York: Harcourt, Brace.

Locke, Edwin. A. (1976). the Nature and Causes of Job satisfaction. In M.D. Dunnette 9Ed.
Handbook of industrial and Organizational Psychology. Chicago: Rand McNally.

Maier, Norman R. F. (1963). *Problem-solving Discussions and Conferences: Leadership
Method and Skills*. New York: McGraw-Hill.

Morse, Nancy C. (1958). *Satisfaction in the White Collar Job*. Michigan: University of
Michigan.

Powell, Ronald R. (1983). *User studies In International encyclopedia of information and
library science*. London: Routledge. John Feather and Paul Sturges.

Vroom, Victor H. (1964). *Work and motivation*. New York: John Wiley & Sons.

Webster. (1983). *Webster's New World Dictionary*. New York: Compact School the
World Publishing.

Wolman, Benjamin B. (1989). *Dictionary of Behavior Science*. San Diego: Academic Press.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง
ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
ตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิต ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตตามประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำหนดให้นิสิตทุกคนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรม ใน 3 กลุ่ม จำนวนไม่น้อยกว่า 7 กิจกรรม จึงจะสำเร็จการศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น ข้อมูลที่นิสิตตอบในแบบสอบถามจะไม่มีผลใดๆ ต่อผู้ตอบ ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอนทุกข้อ เพราะข้อความจะมีความสัมพันธ์กันและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านต่างๆ 5 ด้าน คือ

1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ
2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน
3. ด้านชุมชนและสังคม
4. ด้านนันทนาการ
5. ด้านการจัดกิจกรรม

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบคุณนิสิตทุกคนที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นายสมักร ภูมิเขต
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริง

1. เพศ

- ☐ ชาย
- ☐ หญิง

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

- ☐ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ประกอบด้วย คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์)
- ☐ วิทยาศาสตร์สุขภาพ (ประกอบด้วย คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ และคณะพลศึกษา)
- ☐ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์)

3. ชั้นปีที่ศึกษา

- ☐ ชั้นปีที่ 1
- ☐ ชั้นปีที่ 2
- ☐ ชั้นปีที่ 3
- ☐ ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด
(ระดับความพึงพอใจ 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด)

ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ</u>					
1. การเข้าร่วมกิจกรรม มีผลทำให้นิสิตมีการเรียนรู้และพัฒนาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมไทย					
2. การจัดการเรียนการสอน เอื้อต่อการเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้					
3. กิจกรรมที่กำหนดให้เข้าร่วม ช่วยเสริมพัฒนาการเรียนรู้ในสาขาวิชาที่นิสิตเรียนได้มาก					
4. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตได้รับความรู้/ประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นจากที่เรียนในห้องเรียน					
5. กิจกรรมทำให้นิสิตสามารถพัฒนาระบบการคิดและเชื่อมโยงความรู้จากกิจกรรมกับสิ่งต่าง ๆ ได้					
6. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตสามารถคิด/วางแผน/วิเคราะห์/แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้					
7. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตมีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ทางทฤษฎีและประสบการณ์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้					
8. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้มองเห็นหนทางในการนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้					
9. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตมีโอกาสได้แสดงความสามารถเพื่อสร้างเสริมทักษะของตน					
10. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตได้รับความรู้ ประสบการณ์และมุมมองที่หลากหลายจากเพื่อน ๆ ต่างคณะและสาขาวิชา					
<u>ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน</u>					
11. กิจกรรม ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างนิสิต					
12. การเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยเสริมบุคลิกภาพที่ดีและทำให้นิสิตมีความมั่นใจในตนเองยิ่งขึ้น					
13. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตมีความเข้าใจบทบาทของผู้นำและผู้ตามที่ดี					
14. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตรู้จักการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
15. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นิสิตรู้จักคิดและสามารถนำเสนอความคิดเห็นของตนได้อย่างเหมาะสม					

ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
16. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตเกิดทักษะและมีศิลปะในการติดต่อสื่อสารที่ดี					
17. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตมีความรัก ห่วงใยและเข้าใจสังคมมากขึ้น					
18. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตมีความซาบซึ้งในคุณค่าแห่งตนและผู้อื่นที่อยู่ร่วมกันในสังคม					
19. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตมีแนวคิดในการเสริมสร้างสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในสังคม					
20. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตรู้จักและเห็นความสำคัญของกาลเทศะ					
<u>ด้านชุมชนและสังคม</u>					
21. กิจกรรมนิสิต ช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยสู่สังคมภายนอก					
22. กิจกรรมนิสิต ทำให้มหาวิทยาลัย ชุมชนและสังคมมีความใกล้ชิดและช่วยเหลือเกื้อกูลกันมากขึ้น					
23. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้ได้รับความเชื่อถือจากสังคมทั้งในปัจจุบันและเมื่อสำเร็จการศึกษา					
24. กิจกรรมนิสิตมีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์					
25. กิจกรรมช่วยเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อชุมชนถิ่นกำเนิดของตน					
26. กิจกรรมช่วยสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ					
27. การเข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมช่วยเสริมสร้างคุณค่าภายในตนของนิสิต					
28. การเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการช่วยเหลือชุมชนและสังคมให้อยู่อย่างมีความสุข					
29. การเข้าร่วมกิจกรรม มีโอกาสช่วยเหลือชุมชนและสังคมได้ในหลายรูปแบบ					
30. กิจกรรมนิสิต คือ สูตรสำเร็จของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคม					
<u>ด้านนันทนาการ</u>					
31. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน					
32. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตมีความสุขกายสบายใจ					
33. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตมีความอารมณ์แจ่มใสเบิกบานขึ้น					
34. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตได้ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน					
35. การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้บัณฑิตมีความกระปรี้กระเปร่า สดชื่นมากขึ้น					
36. กิจกรรมที่เข้าร่วม มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน					
37. กิจกรรม ทำให้มีความรู้และสามารถเป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการได้					
38. กิจกรรมที่กำหนดให้นิสิตเข้าร่วม ทำให้บัณฑิตได้รับประโยชน์					
39. กิจกรรม ช่วยเสริมสร้างคุณภาพและศักยภาพของตนมากขึ้น					
40. กิจกรรม ทำให้รับรู้ในคุณธรรมและจริยธรรมในตนเองที่พัฒนามากขึ้น					

ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านการจัดกิจกรรม</u>					
41. ฝ่ายจัดการหรือผู้จัดกิจกรรมมีความรู้ความสามารถ ทำให้นิสิตได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม					
42. การดำเนินงานกิจกรรมนิสิต เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมหรือโครงการที่ได้ตั้งไว้					
43. ผู้นำนิสิต / บุคลากรกองกิจการนิสิต / อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ให้ความช่วยเหลือในการเข้าร่วมกิจกรรมได้ดี					
44. การอำนวยความสะดวกแก่นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมทำได้อย่างทั่วถึง					
45. การดูแลด้านความปลอดภัยมีความรัดกุม เหมาะสมและทั่วถึง					
46. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น มีความสอดคล้องกับความต้องการของนิสิต					
47. การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง มีการประสานงานด้านการเรียนการสอนเพื่อขอเวลาเรียนแก่นิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรม					
48. กิจกรรมที่นิสิตจำเป็นต้องเข้าร่วมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ทำให้เกิดประโยชน์ใด ๆ ต่อนิสิตและมหาวิทยาลัย					
49. การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นิสิตควรเข้าร่วมได้ตามความสมัครใจ (อาสาสมัคร) ไม่ควรมีการบังคับและกำหนดจำนวนกิจกรรมไว้					
50. มีการอำนวยความสะดวกในการประทับตราหรือบันทึกกิจกรรมที่นิสิตได้เข้าร่วมอย่างเหมาะสม					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ

.....

.....

.....

2. ด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน

.....

.....

.....

3. ด้านชุมชนและสังคม

.....

.....

.....

4. ด้านนันทนาการ

.....

.....

.....

5. ด้านการจัดกิจกรรม

.....

.....

.....

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- | | |
|---------------|---|
| ชื่อ | นางสุมาลี เหลืองสกุล |
| ตำแหน่ง | รองศาสตราจารย์ |
| ตำแหน่งบริหาร | รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต
(ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ) |
| สถานที่ทำงาน | สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
- | | |
|---------------|--|
| ชื่อ | นางพิศวง มหาจันทร์ |
| ตำแหน่ง | อาจารย์ |
| ตำแหน่งบริหาร | รองคณบดีคณะพลศึกษา ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
- | | |
|--------------|--|
| ชื่อ | นายเทเวศร์ พิริยะพจน์ท์ |
| ตำแหน่ง | รองศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
- | | |
|--------------|--|
| ชื่อ | นายชัยโรจน์ สายพันธุ์ |
| ตำแหน่ง | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
- | | |
|--------------|--|
| ชื่อ | นางกนกวดี ฟิ่งโพธิ์ทอง |
| ตำแหน่ง | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสมัคร ภูมิเขต
วันเดือนปีเกิด	13 เมษายน 2513
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 5 หมู่ 3 ตำบลหนองผือ อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานธุรการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2526	ประถมศึกษา ปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านเหล่าฮก ตำบลหนองผือ อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2532	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากโรงเรียนเทคนิคพัฒนการจํานงค์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2543	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการจัดการทั่วไป จากสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกรรณ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์)
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ